N:r 1. 45 ÅRG. 10 JAN. 1940 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN

BÖN.

Kärlek av höjden
värdes beskära!
Lär oss att leva
helt till din ära!
Vida kring jorden
gånge din lära!
Komme ditt rike!

Heligt och troget
lär oss att strida!
Villigt och stilla
lär oss att lida!
Seger och vila
lär oss att bida
sist i ditt rike!

Nathanael Beskow.
Sv. Ps. 238.

»SE, JAG GÖR ALLTING NYTT.»

Uppb. 21: 5.

Vi stå vid ett årsskifte. Och denna gång är det icke blott ett nytt år, utan ett nytt årtionde som vi gå in i. Då ljuder till oss från honom "som satt på tronen", "som är A och O, begynnelsen och änden", det mäktiga ordet: "Se, jag gör allting nytt." Det är ett löftesord som motsvarar ett djupt behov i vårt innersta.

Vi ha väl alla vid årsskiftet ingått i en självprövning som givit oss anledning att innerligt önska "något nytt". Även om vi ha blivit delaktiga av den erfarenhet som Paulus så målande skildrar i 2 Kor. 5: 17 "Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget; se, något nytt har kommit!", så känna vi dock behovet av en fortskridande förnyelse enligt ett annat Paulusord till samtidens kristna: "Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt." (Rom. 12: 2). Vi äro blott allt för benägna att fastna i traditioner, i invanda tankegångar och handlingssätt. Vi ha kanske i ett visst fall sökt Guds ledning och, då vi trott oss finna den, handlat i överensstämmelse därmed och sedan tagit för givet att vi i liknande fall alltid skulle handla på samma sätt. Vi ha "begränsat Gud" och icke varit redo att "genom vårt sinnes förnyelse" mottaga ny vägledning från Gud. Då kommer ett årsskifte som en värdefull hjälp till nytt uppvaknande och självprövning, en självprövning som — där den är ärlig och oförbehållsam — säkerligen leder oss till att önska "något nytt". Det är då som vi i ödmjuk tacksamhet och glad förväntan få taga fasta på löftesordet: "Se, jag gör allting nytt."

Vi behöva komma bort ifrån allt det bristfulla och syndbesmittade som vanställt även våra bästa bemödanden i Herrens tjänst, för att inte tala om alla de gånger, då vi satt vårt eget "jag" framför Herrens tjänst och låtit oss bestämmas av klart själviska motiv. Med allt detta få vi gå till den öppna brunn, där vi såsom invånare i det nya Jesusalem skola få avtvå all vår synd och orenhet (jfr. Sak. 13: 1) och så förnyas till vår invärtes människa (2 Kor. 4: 16).

Har årsskiftet fått leda oss in i en sådan erfarenhet, så ha vi icke upplevat det förgäves, utan hämtat därav den största välsignelse som det har att giva.

Men vi stå icke som isolerade individer här i världen. Vi mottaga och meddela intryck av den oss omgivande världen för varje dag och stund. Vi äro en del av denna värld, och det som angår den angår oss.

Då vi vid detta årsskifte blicka ut över denna värld, sådan den tecknas för oss i tidningarnas spalter och i radions dagsnyheter, ter sig dess bild oändligt sorglig. Vart vi än vända blicken, se vi våld och väld, hat och lögn råda och alla goda krafter trängda åt sidan och förtryckta. Vi känna

oss manade att höja det gamla ropet: "Huru länge, o Herre?" "Huru länge skall du dröja att hålla dom?" och som det slutgiltiga svaret förnimma vi ordet: "Se, jag gör allting nytt." Men tiden för detta löftes uppfyllelse är ännu icke inne. Åt de frågande gavs detta svar: "Ännu en liten tid skulle de giva sig ro, till dess jämväl skaran av deras medtjänare och bröder blivit fulltalig." (Jfr Uppb. 6: 10, 11.) Det är oss icke givet att skåda in i Guds rådslag, än mindre att föreskriva honom, när och hur han skall handla. Vi behöva icke därför vara overksamma åskådare av världshändelserna. Vi ha rätt och plikt att genom bön och arbete göra vår insats. Det är en märklig inblick i bönens värld som ges oss i Uppb. 8: 3, 4: Vi se en ängel, som i sin hand hade ett gyllene rökelsekar, och mycken rökelse gavs åt honom, för att han skulle lägga den till alla de heligas böner, och ur ängelns hand steg röken av rökelsen med de heligas böner upp inför Gud. Därefter följer skildringen av de verkningar på jorden, som framgingo såsom svaret på de heligas böner.

Men vi behöva och böra icke inskränka oss till bönens tjänst. Vi kunna och böra låta den åtföljas av handens tjänst. Den offervilja, som i vårt land ådagalagts inför nödläget i vårt finska broderland, är i högsta grad berömvärd och uppmuntrande. Här finnas väldiga reserver av osjälviskhet och av tillgångar. De ha mobiliserats inför ett nödläge som både direkt appellerar till oss på grund av sekellång samhörighet och även på grund av det hot mot oss själva som läget innebär.

Vi, såsom deltagare i missionens stora fälttåg, böra icke stå dem efter i offervilja och handlingskraft som giva sig ut för höga nationella och kulturella mål. Vår kamp utföres under förhållanden som i hög grad likna dem som råda i Finland. Våra missionärer äro stundligen utsatta för bombanfall och alla de övriga faror som krigstillståndet medför. Med ödmjukt tack till Gud få vi inregistrera det glädjande faktum att ingen av våra missionärer dödats eller ens allvarligt skadats vid de talrika bombanfallen, att även de infödda kristna i stort sett undgått att drabbas av hemsökelsen och att mottagligheten för evangelium alltjämt är mycket stor och att ett ganska stort antal dop ägt rum. Å andra sidan har åtskillig skada tillfogats en del av missionens byggnader och många församlingsmedlemmars hem.

Samfärdseln mellan de olika delarna av vårt fält är alltjämt mycket försvårad. Ingen kan lämna sin vistelseort utan medgivande från myndigheterna (i de flesta fall japanska) och det kan taga månader för ett brev att befordras från en plats inom det av japanerna ockuperade området till en inom det andra. Det är oerhört svårt att anskaffa en hel del förnödenheter, och dessa betinga väsentligt högre priser än vanligt. Somliga varor äro omöjliga att erhålla. Då vi till allt detta lägga den nervspänning som orsakas av eventuella bombanfall och andra militära operationer, är det icke underligt, om en del av våra missionärer, som varit på fältet en period av sju år eller därutöver, börja känna sig ganska medtagna.

Inför hela detta läge kunna vi icke

annat än innerligt önska en genomgripande förändring, ett "se, jag gör allting nytt". Må vi alla i trons tillförsikt taga i anspråk detta löfte både för oss själva, för världsläget och för vår mission, då vi gå in i detta nya år och detta nya årtionde!

Karl Fries.

»SE, JAG ÄR MED EDER.»

Matt. 28: 20.

Vid början av det nya året är det uppmuntrande att själv få mottaga Herrens Jesu ord: "Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände", och det är gott att få rikta påminnelsen i de orden även till andra. För mig personligen har ordet varit till rik välsignelse vid årsskiftet, och jag känner behov av att bära vittnesbörd därom.

Först blevo orden "J a g ä r" så rika på innehåll. De påminde om honom, som "är densamme i går och i dag, så ock i evighet". Tomrummet efter dem, som lämnat jordelivet, kännes stort särskilt vid årsskiftet, och såsom mission känna vi denna gång vid årsskiftet särskilt det stora tomrummet efter missionsföreståndare Folke. De framlidna äro icke längre ibland oss, men Herren är med oss. De kunna ej dela våra bördor, men Herren bär både oss och bördorna. Han är. Han förbliver. — Och detta bringar också tröst i ett annat sammanhang. Vi känna väl vid årsskiftet mera än annars vår synd, brist och kraftlöshet. Tanken därpå blir så fruktansvärd, förkrossande. Men då få vi frid och ljuvlig vila av Jesu ord: "Jag är", jag är villig komma till din hjälp. Jag har fått namnet Jesus. Jag bringar frälsning. Jag skall frälsa mitt folk ifrån deras synder. — Han är, det betyder att det finns förlåtelse för synd, nåd, som helar brister, och kraft, som fullkomnas i vår svaghet. Det betyder, att Gud efter sin rikedom, i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giver allt vad vi behöva. (Fil. 4: 19.)

Det betyder allt detta, ty han är m e d o s s. "J a g ä r m e d e d e r." Han har brutit ned den skiljemur, som stod emellan Gud och oss. Han låter oss genom sitt blod komma nära. Han är Emmanuel, Gud med oss. Och ingenting kan skilja oss från Kristi kärlek, då han är vår Herre och vi hans tillhörighet. Det giver trygghet för framtiden, då denna ter sig hotande och mörk. "Vem skulle kunna skilja oss från Kristi kärlek? Månne bedrövelse eller ångest eller förföljelse eller hunger eller nakenhet eller fara eller svärd? — — Nej, i allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss." (Rom. 8: 35, 37.)

Han är nära a l l a d a g a r. I tider av nöd och trångmål är han med oss, och hans nåd är det, att det då icke är ute med oss. Han vill ock vara med oss under glädjens tider, och kanske behöva vi nu påminna varandra om, att Gud förmår giva glädjedagar även un-

der det år, som nu börjat. Väl ter sig framtiden mörk och oroväckande, men Herren har all makt. Han förmår att giva glädje och uppmuntran också nu, och han vill vara med oss även i glädjens tid.

*

Till sist vill jag också erinra om, att detta löfte står i nära samband med missionsbefallningen. Det hör samman med den och gäller särskilt dem, som lyda denna Jesu befallning. I missionsarbetet få vi alltså på ett särskilt sätt taga fasta på och vila vid detta löfte. Det gäller oss i vårt arbete för gudsrikets utbredande under år 1940, och därför kunna vi med tillförsikt gå in i det nya årets uppgifter och av Herren vänta ett välsignelserikt, gott nytt år. Give Gud oss alla nåd härtill!

M. L.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Ett gott nytt år

med rik välsignelse och nåd från Gud att bliva till välsignelse tillönskas hjärtligt alla läsare av Missionstidningen Sinims Land!

Bönemöten för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för S. M. K. *i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm hållas fr. o. m. *tisdagen den 16 dennes* med början *kl. 7 e. m.*

Bönestunder på S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, hållas *varje fredag kl. 2 e. m.* fr. o. m. *fredagen den 19 januari.*

I samband med detta meddelande ville vi så gärna erinra om behovet av förbön. Vi önska, att Herren må lägga detta behov riktigt tungt på allas våra hjärtan. Må vi, då så ske kan, samlas till gemensam bön, och må vi även enskilt bära tacksägelse- och böneämnen, som Herren påminner oss om, fram inför Gud!

"Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd, till hjälp i rätt tid." (Hebr. 4: 16.)

Julfest för missionärernas barn.

Lördagen den *13 januari kl. ½ 6 e. m.* äger julfesten för *missionärernas barn* rum på Hushållsskolan Margareta, Drottninggatan 69.

För den händelse någon av missionärernas barn tillfälligt är i Stockholm den dagen och önskar vara med på festen, bör anmälan ske till fröken *Lisa Blom,* S. M. K:s exp.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 18 januari kl. 7 e. m.* Alla varmt välkomna!

Välkomstmöte

för de hemkomna missionärerna: *Ingrid och Erik Malm* samt fröken *Gerda Gustavsson* anordnas v. G. *tisdagen den 30 januari kl. 7 e. m.* på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickaregatan). Alla hälsas varmt välkomna.

De utresande missionärerna.

Enligt ett mottaget telegram hade fröknarna *Elna Lenell, Hanna Wang, Ebba Vidén* och *Maja Lundmark* nyårsdagen anlänt till Shanghai, och allt var väl.

Missionärsparet *Olga och Nils Styrelius* beräkna att i mitten av januari avresa från Amerika till Kina.

Låtom oss tacka Gud för den nåd, som beskärts dessa våra utresande missionärer under resan, och bedja Gud föra dem lyckligt fram till arbetsfältet.

---

†

Cheng Ching-yi.

Den kristna missionens huvudsakliga uppgift är att genom evangelii predikan ute i de olika icke kristna länderna frambringa en församling, som sedermera själv skall bliva i stånd att övertaga ansvaret för och ledningen av arbetet. Då byggnaden är färdig, tages byggnadsställningen — här missionären — bort, och arbetet pågår vidare.

I Kina har nu sedan åtskilliga tiotal år tillbaka funnits en kristen kyrka, som arbetar efter samma principer som de kristna missionerna, men som är, vad ledningen och underhållet beträffar, fullständigt självständig. Så t. ex. har denna kyrka upptagit ett vittomfattande arbete i provinsen Yunnan, sydvästra Kina, och strävar efter att kunna utsträcka sin verksamhet även till andra delar av det vidsträckta riket.

Den ledande själen i detta arbete har varit den man, vars dödsruna vi i dag med några få ord önska teckna. D:r Cheng föddes i Peking, där fadern var pastor. Han fick sin utbildning i Londonmissionens skolor och graduerade vid dess teologiska skola i Tientsin år 1900.

Nu började för den unge begåvade mannen ett verksamt liv. Som Londonmissionens sekreterare tjänstgjorde han under tre år i Peking. Han företog en resa till London för att deltaga i en revision av översättningen av Nya Testamentet till kinesiska och för bibelstudier. Återkommen till Kina blev han pastor för tre församlingar i Peking. Han var ombud vid världskonferensen i Edinburg 1910. Såsom representant för Londonmissionen gjorde han vidsträckta resor i Kina för olika uppdrag.

Särskilt utmärkte han sig i bekämpandet av förslaget att återupprätta konfucianismen som statsreligion år 1915. Under en tid av tio år var han ordförande för den kristna nationella kyrkan. Såsom ordförande eller sekreterare vid åtskilliga konferenser tilldrog sig hans eminenta förmåga allt större uppmärksamhet. Vid konferenserna i Jerusalem 1928 och i Tambaram 1938 var han närvarande.

Vid världskonferensen i Edinburg var han den ende representanten från Kina. Här gavs honom namnet: "Sjuminutersmannen". Ingen talare erhöll nämligen mer än sju minuter för sitt tal. Alla de föregående talarna hade av ordföranden fått tillsägelse att sluta, sedan de överskridit sin tillmätta tid. Just som ordförandens klocka tillkännagav att Chengs tid var slut, hade han slutat sitt anförande och i sju klara punkter för konferensen framlagt vad han önskade säga. En djup förvåning var rådande, innan församlingen utbröt i ljungande applåder. D:r Cheng undrade om hans tal varit fiasko!

I många kristna hem i Kina ser man ett av hans hand skrivet motto, som framhåller vikten av att Kristus får vara hemmets huvud.

Även vårt land fick ett besök av honom. Det var antingen år 1923 eller 1924. Den som tecknar dessa rader hade förmånen att få tjänstgöra som hans tolk vid möten i Jönköping, Gränna och andra platser. Den belevade, älsklige mannen vann allas hjärtan. Jag skall aldrig förgäta den gång, då han från predikstolen i Gränna kyrka talade över

orden i Rom. 1: 16. "Jag blyges icke vid Kristi evangelium. Det är en Guds kraft till frälsning, först för juden, så ock för *kinesen!*"

På vägen till Gränna besökte vi en "gummornas syförening" i Skärstad. Där sutto de rara kvinnorna med sina strumpstickningar och andra handarbeten. Så snart han fick se dem, sade han: "Det här är ju precis som våra kvinnor i Kina göra! Även de samlas på detta sätt för att insamla medel för evangelii utbredande bland vårt folk. Jag är så glad över att ha fått träffa Eder!" Det var då som "Sofie i Skärstad" (se Hans Stjärna i Östern, 1939), den ledande själen inom den lilla kretsen, utbrast: "Va' ska inte vi då säja!"

Nu är den gode, verksamme mannen ej längre ibland oss. Vid en ålder av 59 år avled han, efter blott ett par dagars sjukdom, på ett sjukhus i Shanghai. Hans sista, framviskade ord voro: "Det är döden, jag fruktar icke."

August Berg.

De flytta hem, en efter en.*

Himmelen blir rikare och jorden fattigare för var och en, som lyckligt når de ljusa Fadersboningarna hos den Herre, som de trodde på och levde för här nere på jorden. Missionföreståndare Erik Folke är en bland dem. Frid över hans ljusa minne! Må Herren trösta och hugsvala de närmast sörjande samt alla Svenska Missionens i Kina missionärer och vänner, vilka nu sakna sin ledare och vän! Vi vänta på återseendet.

Undertecknad fick ibland trösterika brev från missionföreståndare Folke, och jag hade också den stora förmånen att få vara med om en ungdomskonferens i Holsbybrunn för några år sedan, då missionföreståndaren ledde ett bibelstudium över ämnet: "Guds folks vandring från Egypten till Guds berg". Det var gripande att då få lyssna till de dyrbara sanningar, som uttalades. Erik Folke var en rikt benådad gudsman, som förde Guds verk framåt. Fastän han nu vilar, talar han alltfort till oss, och hans verk fortsätter genom den mission, som han grundlade. Han har lämnat denna mission efter sig såsom ett arv åt oss, ett arv, som vi skola förvalta genom att fortsätta verket och bedja samt offra för kinesernas frälsning och eviga välfärd. — "De förståndiga skola då lysa, såsom fästet lyser, och de som hava fört de många till rättfärdighet såsom stjärnor, alltid och evinnerligen." (Dan. 12: 3.)

Bruno Pettersson.

* En av Missionstidningen Sinims Lands läsare, en varm vän till Herren och arbetet för Guds rikes utbredande, som under många år varit hårt prövad av sjukdom, har sänt oss denna artikel. Vi införa den nu vid det nya årets början, då tankarna ej blott gå framåt, undrande och frågande vad som kommer att ske, utan också tillbaka till det som har skett, och då stanna i tacksamhet för vad Herren givit genom dem, som blivit lösta från vakttjänsten på jorden.

En dag i Herrens vingård.

Utdrag ur privatbrev från fröken *Dagny Nordgren,* skrivet i Chiehhsien den 30/11 och 1/12.

Det är kväll. En arbetsdag ligger bakom. Arbetsdag! Ack, så profant det låter. Nej, det är rättare att säga: En dag i Herrens vingård är fullbordad. När jag nu ser tillbaka på det som hänt under dagens lopp, fylls min själ med ödmjuk tacksamhet till vingårdens Mästare, som vill ha en sådan stackare som mig i sin heliga tjänst.

Den lilla kliniken, många månaders dröm, är nu i ett sådant skick, att den går att använda. Primitiv är den, men för mina ögon är den ett litet tempel.

ty där uppsändas många böner om hjälp för arma sjuka kroppar. Och ett är säkert: Är Gud icke med, arbeta arbetarna fåfängt.

I dag ha närmare ett 20-tal patienter hittat vägen hit. Mottagningen skulle vara mellan kl. 10—1, så står det på papperet åtminstone, men i praktiken — ja, i dag, blev klockan fem min. över tre, innan Estrid och jag fingo någon middag, men så smakade den desto bättre. Vi hade kinesmat. Sagolikt gott!

Genom att det icke finns något annat sjukhus i staden eller dess närhet, komma de flesta som ha några krämpor hit. Ibland behövs det bara litet soda för att de skola bli bra, men i de flesta fall är det rätt allvarliga saker. Du skulle sett den blandade skaran i dag! Ännu är väntrummet ej riktigt färdigt och blir det antagligen ej förrän till våren, varför alla patienterna sutto utanför i solskenet och lyssnade till den manlige medhjälparen, som predikade över hjärtats synder och även visade dem bilder över människohjärtats dolda, mörka innehållsrika värld. Kineserna älska åskådningsmaterial, och nu fingo de ett gyllene tillfälle att i bild och genom målande ord blicka in i det egna syndiga hjärtat, som endast Jesu blod kan rena.

Därinne i det lilla klinikrummet arbeta min kvinnliga assistent och jag. En stackare har två onda tandrötter, som han vill bli befriad ifrån. Han hade kommit från en by 10 li härifrån och är svettig och varm och litet rädd, att det skall göra förskräckligt ont. Inom ett par minuter äro rötterna utplockade, och mannen strålar vid tanken på kommande dagar, då han skall kunna arbeta utan tandvärk. Tänk, att gå i månader med en ihållande värk! En annan hade inflammerade öron. Flera hade variga sår av olika storlekar. En del äro så stora som en dm. i diameter. Tre kommo för salvarsanbehandlingar.

En liten gumma hade en yttre växt, större än en knytnäve i storlek. Hon undrade så, om jag hade någon möjlighet att hjälpa henne. Flera "läkare" hade hon sökt, men förgäves. Det enda som kunde göras var att operera bort den. På kliniken i Peking hade jag varit med om sådana operationer, men att företaga en sådan själv bävade jag för. Jag bad den lilla gumman vänta till i morgon. Inför Guds ansikte vill jag tala ut om denna sak. Vill Gud att jag skall företaga operationen, ger han också den kraft och tillförsikt jag behöver.

*

Den 1 dec. "Haven tro på Gud". Då det finns en levande Gud, som är trofast och sannfärdig, låt oss då tro på honom. I tron på honom kunna vi, lugna och sansade och i förtröstansfull segervisshet möta varje svårighet. Vi kunna påräkna hans nåd för vårt arbete. Låt oss icke tro honom endast till en del, nej, låt oss alltid, dagligen: "Hava tro på Gud". — Så har Gud fått tala till mig i dag på morgonen, och all bävan, alla betänkligheter och fruktan för att icke kunna hjälpa kvinnan försvann. Operationen utfördes med lokalbedövning och gick bra. Den lilla gumman är nu i sitt hem och får förstås vila några dagar, men om inga komplikationer tillstöta, hoppas vi att hon är uppe igen efter någon tid. Bed för henne och hennes man att deras tro på den ende sanne Guden må tillväxa. De vilja tro, men ännu är deras tro så svag, så späd, och för att helt komma igenom behöva de våra förböner.

Vår kurs för kvinnor pågår fortfarande. Här om dagen, när jag avslutat min eftermiddagsklass, kände jag Gud mana mig att fråga en av de unga kvinnorna, om hon verkligen var frälst, pånyttfödd. Jag fick ett tvekande svar. Efter ett litet samtal föllo vi på knä och under tårar och syndabekännelse lämnade den unga kvinnan sitt liv, sin själ, sitt allt i Frälsarens händer. Helt visst kände vi, som den stunden lågo på knä, att vi voro på helig mark. Jesus var nära, och allas hjärtebön formades till en enda stor längtan, att komma Jesus närmare och leva ett mera Kristuslikt

liv. Efter bönen frågade jag igen den unga kvinnan: "Är du frälst?" "Ja", sade hon, "jag vet att Jesu, Guds Sons, blod renat mig från all synd. Jag är född på nytt". Det var jubelklang i rösten, när hon under tårar avlade sin bekännelse. För mig personligen var det som ett eko av himmelens klockor. "Ring i himlens klockor! Det är fröjd i dag, Syndaren är löst ur sina garn. Ja, en själ är friad ifrån syndens lag och är nu ett frälst och lyckligt barn."

»Vi ha dock så mycket att tacka Gud för.»

Kära missionsvänner, kamrater och intresserade! "Var mig nådig Herre, ty jag försmäktar" (Ps. 6: 3). "Hos Herren är nåd, och *mycken* förlossning är hos honom." (Ps. 130: 7.)

Dessa ord ha blivit liksom ett nödrop från oss och ett svar från Herren.

Under stormötesdagarna i Peh-tsiang var det regnigt och kallt. Likväl var det troende från många och avlägsna platser där. Tolv personer döptes. Hemkomna funno vi flygbesöken vara täta och flygmaskinerna många. Dag efter dag ha vi hört nedslagen från våra närgränsande städer. Även då Shan-hsien bombarderades, hörde vi tydligt upprepade gånger våldsamma nedslag. Igår, liksom tre à fyra dagar förut, ha vi sett en del av de ett hundra maskiner, som kommit över floden i och för sin dödsmission. Vi äro på norr och söder omramade av bergkullar, och flygmaskinerna följa dessa. I går sågo vi tolv på södra och 13 på norra bergslängan. Nu har alarm hörts igen, men här vid kvarnen är det lugnt och i viss mån tryggt. Det är så ljuvligt att se det klara vattnet flyta stilla och tjäna. Av detta drages kvarnen, och kvinnornas kläder bli vita. En hel rad kvinnor ligga härnere vid rännan och tvätta. Längre ut hämtas friskt, rent vatten till matlagning. Kanske det värsta av allt är den fruktan, som griper människorna.

Vi ha dock så mycket att tacka Gud för. Barnen ha snart alla fått sina vadderade kläder. Skolorna äro i gång på tre håll. Maten är dyr, men billigare än på andra ställen. Saltbristen gör sig kännbar. En liten säck salt kostar efter vänpris $ 47:—. Bränsle och lyse följa i prisstegring. Hittills ha vi haft allt

Foto: Erik Malm.

Gatukapellet i Loyang.
Huset bredvid är förstört vid ett bombnedslag.

vad vi behövt, och Herren skall nog förse för oss framdeles också.

Våra vänner och kamrater Malms samt Gerda Gustavsson ha rest mot kusten. Undrar mycket huru långt de hunnit. Gud vare med dem. När man såg rökmolnen från Loyang, kände man sig tacksam, att de ej voro där.

Från Shensi har jag haft brev, så vi veta, att missionärerna äro kvar i Tali, Hoyang och Pucheng. Vi ha fått tidningarna för augusti från Sverige och ha hört om vår käre missionsförestån-

dares hemförlovning. Jag har läst hans tal om Frid i Trons Segrar och gläds över att han nu står bland den triumferande skara, som lyckligt slutat jordelivets strid. Farväl för i dag I alla våra kära!

Hoppas få skriva mera en annan gång.

Tillgivna
Maria Pettersson.

Brev från Tali. She.

Med vördnad älskade vänner inom Missionen!

Herren styrke Eder!

Vi äro förvissade om att ni alla, alltsedan kriget bröt ut i Kina, med oro tänkt på och planerat för församlingarna på S. M. K:s fält, liksom ni bett för dem. Säkert ha ni arbetat och offrat än mer än förut. Vid tanke på detta ha vi tackat för Guds nåd och edert kärleksverk. Men något som under denna för församlingarna svåra tid särskilt smärtat oss är budskapet om att Missionens grundläggare, missionsföreståndare Erik Folke, som vi alla med vördnad sett upp till, lämnat jordelivet. Detta fyller oss med särskild sorg och smärta emedan:

1) pastor Folke säkert fick alldeles överansträngа sig på grund av de skriande behoven i dessa församlingar;

2) våra tre provinsers församlingar ej endast förlorat en ledare, som med bevarande kärlek omslutit oss, utan ännu mycket mer förlorat en vördad äldre ledare, som med ansvar inför Guds ansikte burit oss i förbön; och emedan

3) både den kristna församlingen i Sverige och församlingarna på S. M. K:s fält i Kina på alla sätt komma att känna förlusten. Men att pastor Folke blivit kallad hem är för honom en stor lycka, eftersom han är i himmelen, ty förutom den glädje, han där får åtnjuta, slipper han höra alla de hemska nyheterna om kriget i Europa, ja öster- och västerifrån kommande onda rykten, som vilja tära på sinnet. Detta är oss en tröst mitt i sorgen och saknaden efter gamle missionär Folke.

Missionsföreståndare Folke var ju den förste, som förkunnade Ordet här, för mera än 50 år sedan. Han var alltså evangelii förste budbärare här, liksom han även blev den förste, som vårdade sig om de kristna och bosatte sig bland dem. Eller vi skulle också kunna säga: Pastor Folke var den första ljusstråle, som nådde dessa trakter med frälsningens ljus.

Församlingen i Tali blev grundad genom att pastor Folke sände dit sina medarbetare pastorerna Berg och Tjäder. — För omkring 20 år sedan besökte missionsföreståndare Folke åter Tali. När vi nu hört att han för alltid lämnat detta jordelivet, kunde vi ej annat än söka på detta sätt uttrycka våra känslor, samt hälsa med frid.

Med vördnad från
Tali församling.

Den 18 september, 1939.

(Övers. av M. B.)

Ännu ett år har gått till ända. Det var fyllt av tillfällen att få tjäna Gud. Och av nåd ha vi fått gå in i ett nytt. Måtte Herren få fostra och dana oss än mer för sin tjänst och för sitt rike.

*

Trots krig och oro i öster och väster har Missionen kunnat fortsätta. Åtta av våra äldre missionärer och en ny ha under året kunnat resa till Kina, fyra ha välbehållna kommit hem för vila, och alla de övriga på missionsfältet ha stannat kvar i gärningen trots oerhörda andliga, fysiska och ekonomiska påfrestningar. Nog äro många av missionärerna nu slitna och trötta, men de ha ej svikit.

I hemarbetet har Herren tänkt på oss och berett oss uppgifter i både norr och söder. De oavlåtliga bevisen på missionsvännernas förbön och kärlek är en stark sporre till uthållig tjänst. Vi äro ej ensamma, vi gå gemensamt in under ansvaret. Tre av Missionen nyligen kallade ombud ha svarat ja till kallelsen. De äro lärarinnan fröken *Elise Olsson,* Lonnhyttan, Karlskoga samt bankkassör *E. Hägg,* Edsbyn samt fru *Minni Carlsson,* Kristdala. Herr Hägg är vår missionär fröken Runa Häggs far. Vi tacka Gud för dessa våra vänner.

— Erik och Ingrid Malm vistas med sin lille gosse hos fru Malms föräldrar i Örebro. — Gerda Gustavsson har likaledes rest till sina föräldrar för vila efter färden från Kina. — Morris Bergling har blivit kallad till t. f. föreståndare för Johannelunds Missionsinstitut under våren 1940. — K. F. U. M:s södra distrikt har kallat Martin Bergling att besöka nio platser i Skåne och Blekinge under tiden 5—16 januari. — Martin Lindén och Lisa Blom besöka söndagen den 14 januari Norrköping.

Från Kina ha ett flertal brev, skrivna i början av december månad, kommit oss tillhanda. Ny regims restriktioner tycks på flera håll begränsa och kringskära arbetet. Dyrtid gör det svårt för av Missionen anställda att få inkomster och utgifter att gå ihop. Även missionärerna känna starkt det trycket. — Från Shanghai har kommit telegram med meddelande om att fröknarna Lenell, Wang, Lundmark och Vidén lyckligt anlänt dit. Likaså hade Carl-Gustaf Nordberg anlänt till Shanghai. — Missionärsparet Styrelius hoppas den 13 januari lämna Vancouver för att fortsätta resan till Kina. — Missionärsparet Aspberg och deras barn reste den 28 november från Shanghai för att söka flytta till Loyang i Honan. Meddelanden om bombardemang av Hoyang och Pucheng i Shensi samt Loyang i Honan ha ingått. Juicheng i Shansi lär åter ha intagits av japanerna, för vilken gång i ordningen är det oss knappast möjligt att säga. Trots överhängande fara ha alla våra missionärer bevarats till livet. På Missionens egendom synes vid dessa senaste bombardemang ej så mycket skadegörelse ha skett.

Från andra missioners arbete.

Två unga präster från Göteborgs stift, v. komm. i Kalv, teol. och fil. kand. Age Holmberg samt pastorsadjunkten i Bokenäs Edvin Holmdal ha begärt tjänstledighet för att genomgå en missionskurs i Uppsala och sedermera resa ut på missionsfälten. Pastor Holmberg reser troligen till kyrkans fält i Indien medan pastor Holmdal väl får sin placering i Sydafrika.

Missionärsparet Josef och Solveig Öhrneman reste mellan jul och nyår från Göteborg för att återvända till sitt arbete å Svenska Missionsförbundets fält i Kongo. De lämna sin äldre gosse hemma, medan den yngre får följa med ut.

Missionär och fru Stark, tillhörande Sällskapet Bibeltrogna Vänner, resa i dagarna ut till Kenya, söder om Abessinien, där de nu planera upptaga ny mission.

Evangeliska Fosterlandsstiftelsens missionärer doktorinnan de Pertis och pastor Olle Andersson ha med glädje vid ett besök i Eritrea kunnat konstatera, att arbetet där trots de senaste årens växlingar kunnat fortgå ungefär efter samma linjer, som när missionärerna voro där. Söndagsgudstjänsterna äro välbesökta. Flera kyrkobyggnader ha kunnat uppföras.

Svenska Mongolmissionen meddelar att fröken Gerda Ollén och hennes mongoliske medarbetare i arbetet på revision av bibelöversättningen nu flyttat till Hattin Sum, där de fortsätta med detta arbete. Tryckningen av de reviderade evangelierna pågår även därstädes.

Bibeln har trycks i 80.000 exemplar på ryska under år 1939. Den måste införas till Ryssland på hemliga vägar, men efterfrågan är mycket stor.

Martin Bergling.

I en bombarderad stad.

(Något om missionsarbetet i Sianfu, huvudstaden i Shensi, en provins där en del av S. M. K:s fält är beläget.)

Vi ha fem bibelstudier varje vecka: Ett tisdag afton för kontors- och affärsfolk, vid vilket vi studera Johannes evangelium; ett onsdag afton, då vi studera Jesu liknelser, — detta är för folk vid järnvägen, postkontoren, bankerna samt för journalisterna; två på lördagsaftnarna för två skilda grupper, som studera "Innebörden av kristet lärjungaskap"; det femte på söndags morgon för våra sjuksköterskor, då vi studera Lukas evangelium. Vid alla dessa bibelklasser råder en god anda, och det är inspirerande att få tillfälle förklara bibeln och föra det levande budskapet till detta hundratal unga människor varje vecka. Genom detta blir mångas tro stärkt, och somliga komma i livgivande kontakt med Herren Jesus.

Missionärslivet är underbart och värt att leva också i en bombarderad stad så länge som själar bli frälsta och Kristi kyrka uppbyggd.

Vid sidan om bibelundervisningen och det personliga själavinnarearbetet i staden pågår ett mäktigt Andens verk inom många av landsförsamlingarna. Här är skörden mycken men arbetarna få. På grund härav beslöt församlingsrådet vid ett sitt möte i januari att under våren anordna en rad evangelisationsmöten inom församlingarna i staden och på landsbygden. Även detta lyckades och blev av Gud rikligen välsignat.

Vi begynte med en dag för andlig förberedelse, då alla pastorerna och evangelisterna kommo samman till bön och uppbyggelse. Det blev rik andlig gemenskap. Sedan följde tio dagars möten i vårt gatukapell vid Nan Yuan Men (Porten till södra slätten). På grund av luftanfall blev tiden beskuren, men evangelium predikades, och traktater utdelades varje dag mellan 2 och 6 på eftermiddagen, då vi hade fullt hus av uppmärksamt lyssnande åhörare, av vilka många anmälde sig såsom sökare.

Under mars och april månader fortsatte mötena i alla landsförsamlingarna, och resultatet blev mer än hundra anmälda sökare, vilka nu mottaga undervisning för dop under hösten. Vidare ha vi planerat bibelstudiekurser för alla de olika församlingarna. Dessa kurser ha förberetts av Mr. Mudd.

I söndags hade vi en minnesrik dag, då halvårsmötet inom församlingen hölls. Många bombraider hade förekommit, varför det var ett trossteg att våga anordna dylika möten. Den dagen blev det flyglarm tre gånger och vid det sista bombardemang; men vi fingo fullfölja vårt program, och 79 bekände genom dopet sin tro på Herren Kristus.

Efter The Chinese Recorder.

(Fritt översatt av M. B.)

Övertygande budskap.

Under denna rubrik skriver M. P. i Skelleftebladet den 28/12 bl. a. i en recension av missionsföreståndare Erik Folkes bibelstudier: "Jesu sista budskap":

"Erik Folke var den gudabenådade missionsmannen, som hade sett stora syner i Ordets rika gårdar. Det var denna djupa förtrogenhet med Guds ord och med Guds avsikter som präglade honom och hans muntliga och skriftliga förkunnelse. I "Jesu sista budskap" talar Erik Folke såsom endast han kan tala. Den, som också lärt känna honom personligen, skall dock givetvis "få ut" än mer av detta, som nu vigts åt tryckssvärtan, än vi andra, som endast genom "hörsägner" fått en "bild" av honom. Dock skall ingen undgå att förnimma det varma kännande hjärtat som klappat bakom orden. Och ändå är det givetvis ej det väsentliga att boken minner om en sällsynt personlighet. Författarens tanke med det, som här förkunnas, har naturligtvis varit att låta Kristus lysa fram. Enkelt, men fyllt av-

ande och kraft, predikas här över sändebreven. Den, som icke här får tröst men också anledning att stanna av och åter besinna sig, läser illa. Boken är nämligen både av väckande, uppmuntrande och varnande innehåll. Det är kärlekens röst som talar. Den kärlek, som har sin källa i Gud. Ung och äldre har här mycket att hämta ut av boken för sitt andliga livs växt och näring."

"Jesu sista budskap" kostar 1 kr. per ex. och rekvisitioner mottagas tacksamt på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under dec. 1939.

Allmänna missionsmedel.

2054. A. P. B., Bjärnum ..... 500:—
2055. Bjurbäcks Missionsförsaml. .. 25:—
2056. I. K., Katrineholm ..... 25:—
2057. M. S., Nkpg ..... 50:—
2059. "En julslant" ..... 50:—
2060. M. S., Mora ..... 30:—
2061. J. L. L., Uppsala ..... 50:—
2062. Almby Östra Kyrkl. Syfören. 100:—
2063. J. C., Piteå, till Erik Folkes minne 3:10
2064. A. L., Tyringe ..... 200:—
2065. I. H., Sthlm ..... 50:—
2066. M. L., Bornholm, Danmark .. 15:75
2069. G. D., Kryibo ..... 5:—
2070. A. O., Norderön ..... 50:—
2071. "Luleåkretsen" 33:50
2072. Ovikens Kristl. Ungd. Fören., "Lisbet Vestmans minne" ... 50:—
2073. K. K., Björköby ..... 20:—
2074. Koll. vid mötet i Linköping. 3/12 ..... 319:65
2075. E. T., Sthlm 8:25
2076. A. L., Kläckeberga ..... 10:—
2077. H. o. I. J., Gbg ..... 25:—
2078. E. S., Rödjenäs ..... 31:—
2079. A—a, "ett tackoffer" ..... 50:—
2080. "Ett tackoffer", Ps. 108, Skellefteå ..... 200:—
2081. Efterskörd till försäljningen 25:—
2082. Bondstorps Kyrkl. Syfören., Bondstorp ..... 100:—
2083. "Sparad slant" 97:75
2084. Del av missionsauktion i Värna, 2/12 ..... 100:—
2085. Resebidrag av Daggryningen i Jkpg, 5/12 ..... 15:—
2086. B. H., Romanäs ..... 10:—
2087. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 50:—
2088. Kretsen, Boden, till vår hemgångna vän Ida Nilssons minne, gm d:o ..... 37:—
2089. Ryggestorps Syfören. ..... 100:—
2090. "Senapskornet", Lidköping, till Thyra Lindgrens underh. ... 60:—
2091. Hamrånge Kvinnofören. .... 25:—
2092. "Välsignad missionsstund på Ynglingafören., Jkpg" 66:60
2093. Ö. H. K. U—d: koll. Eckerda 10:—, Bäckseda 22:—, Nye 37:18, Korsberga 20:—, Solberga 11:—, Lemnhult 7:30, Farstorp 2:70, Slättåkra 3:15, Övlandehult 12:35, Mamrelund 20:26, Holsby 19:60, Husnäs 19:25, Lindeberg 2:40, Vetlanda 35:10, Ekekull 16:—, Skede 3:55, Rösa 32:35 ..... 277:19
2094. Gåva fr. Holsby miss.församl. 150:—
2095. Resebidrag (K. F. U. K. 32:—, div. 3:—) ..... 35:—
2096. A. L., Älvsbyn gm F. L., Piteå ..... 10:—
2097. Undersåkers Mfg ..... 25:—
2098. K. F. U. M., resebidrag, Nkpg ..... 15:—
2099. Slutbet. av testamentsmedel efter Andrea Lindquist, Gbg 49:09
2103. "Kinesernas Vänner", Värnamo, 300:—, sparb.-medel 137:41 ..... 437:41
2104. Efterskörd till försäljningen . 36:98
2105. "Böneringen", Karlskrona ... 130:—
2106. "Ps. 46" ..... 100:—
2107. Kimstads Kyrkl. syfören. .... 100:—
2108. Bergsbyns Kinakrets, till E. Sjöströms underh. ..... 57:—
2109. Hörle Mfg ..... 35:—
2110. Efterskörd till försäljningen . 10:—
2112. E. B. o. H. B., till Erik Folkes minne ..... 20:—
2113. D:o till Ella Beskows d:o .. 10:—
2114. V:a Hjoggböle Missionsf. ... 10:—
2115. "En länk" ..... 20:—
2116. R. E., Piteå ..... 50:—
2117. I. K., Linköping, till Ebba Vidéns underh. ..... 10:—
2119. 1/3-del av koll. vid adventsmöte i Skellefteå stad ..... 195:—
2120. Koll. i Borlänge 6/12 ..... 75:55
2121. D:o i Grycksbo 8/12 ..... 26:65
2122. Del av försäljningen i Söderomsjön 9/12, till Runa Häggs underh. 138:25
2123. Koll. i Betlehemskyrkan, Edsbyn 10/12 ..... 42:30
2124. A. M., Stjärnarve 6:25
2125. K. A., Arnemark 5:61
2126. "En broder" ..... 20:—

2127. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
2128. Kinakretsen, Gbg, till G. Goës o. C. G. Nordbergs underh. 115:—
2129. Kyrkl. Missionskretsen, Älvsjö 70:—
2133. E. E., Sävsjö, "julgåva" ... 30:—
2134. S. R., Malåträsk, "julgåva" .. 2:22
2135. Länkmöte i Lund ..... 22:—
2136. F—a P., Björklinge 5:50
2137. E. E., enl. testamente, gm O. S., Misterhult ..... 50:—
2138. "Ett löfte åt Herren", gm A. B., Skellefteå ..... 10:—
2139. H. S., Östersund ..... 7:—
2140. I st. för blommor vid tvenne vänners bår m. m. ..... 30:—
2141. Mölnlycke Missionsförsaml. . 15:—
2142. Kretsen, Boden, "tillägg till Ida Nilssons minne", gm E. J. 5:—
2143. M. P. 2:90
2144. E. L., Los Angeles $ 50:— .. 208:50
2145. E. o. G. A. ..... 10:—
2146. A. W., gm E. W., Sthlm ... 5:—
2147. Söndagsskolbarnen i Brånsta, Kumla ..... 38:—
2148. Måndagssyfören. i Nkpg .... 35:—
2149. J. K., Örebro 2:75
2150. Ölmstads N:a Syfören. ..... 50:—
2151. Tenhults Kristl. Ungd.-fören. 50:—
2152. K. G. R., Ulvsby ..... 10:—
2153. S. S., Birkekärr ..... 10:—
2154. Missionsoffer, Kinalänkarna, Jönköping—Huskvarna .... 180:—
2155. A. L., Jämtön 16:75
2157. Mauritzbergsgruppen, till Dagny Nordgrens underh. ... 120:—
2158. G. V. ..... 5:—
2159. Gbgs K. F. U. K:s Kinasyfören. ..... 1.000:—
2160. J. E. L., Strandbaden ..... 25:—
2161. Ryds syfören. ..... 50:—
2162. E. A., Vetlanda, "Julgåva" .. 200:—
2163. Karlbo syfören. ..... 25:—
2164. "Hanna Blomqvists minne" .. 27:66
2165. T. S., Strängnäs 2:75
2168. I—B. ..... 10:—
2169. E. A., aktier nom. värde ... 4.200:—
2170. A. M., Visby, till Gerda Carléns underh. ..... 50:—
2171. Askims Kyrkl. syfören., till Gösta Goës underh. ..... 100:—
2172. L. O., Tågarp ..... 25:—
2173. Säby Kyrkl. Mfg ..... 40:—
2174. M. Ö., "ficksparbössa", gm A. B., Skellefteå 3:25
2175. B. J., "min söndagsbössa", gm d:o 3:05
2176. M. L—k, "en sparbössa", gm d:o 5:60
2177. A. S., "min söndagsbössa", gm d:o 7:07
2178. R. L., "min lilla julgåva", gm d:o ..... 10:—
2182. L. M. F. ..... 1.000:—
2183. A. A., Gisselås ..... 10:—
2184. S. W., Nkpg ..... 16:—
2185. I. P., Råå, ficksparbössa ... 32:50
2186. "Den rättfärdiges minne lever" 5:—
2187. R. C., Danderyd ..... 25:—
2188. Håsjö Östra syfören. ..... 25:—
2189. Testamentsmedel efter avl. fröken Stanny Boije av Gennäs, Halmstad ..... 2.000:—
2190. R. H. 83:15
2191. B. G., Sollefteå 7:75
2192. Ö. Distr. av Sveriges K. F. U. M., till Malte Ringbergs underh. ..... 500:—
2193. K. F. U. K., Kristianstad, till I. Söderbergs d:o ..... 450:—
2194. C. J. P., Skövde 7:75
2195. "Min lilla julfemma" ..... 5:—
2196. E. J., Gbg 2:75
2197. I brevlådan, "till S. M. K. julen 1939" ..... 100:—
2198. E. o. M. J:son, Ödeshög 105:50
2199. Borås-Sjömarkens Kinakrets 115:—
2200. Malmö syfören:s sparbössa . 175:—
2203. J. B., A. o. R. J., Bor ..... 20:—
2204. I. L., Linköping 2:75
2205. Skede Missionsförsaml. ..... 30:—
2206. Julhälsning fr. Brantås ..... 20:—
2207. H. A., Hbg ..... 10:—
2208. R. o. E. L., Norderön ..... 10:—
2209. K. F. U. M., Malmö, till Martin Berglings underh. ... 450:—
2210. A. G., Östersund, "Missionsoffer" ..... 10:—
2211. N. H., Djursholm, "julgåva, 2 Tess. 2: 16, 17" ..... 100:—
2212. R. L., "mitt tackoffer", gm A. B., Skellefteå ..... 5:—
2213. P. L., "Herrens del", gm d:o 5:—
2214. Frösö Församl. skördef.insaml. 50:—
2215. Kap. Ebenezer, Jumkil ..... 20:—
2217. Y. A:s bibelkrets inom Jkpg Kristl. Yngl. fören., till Åke Haglunds underh. ..... 175:—
2218. För papper ..... 10:—
2219. G. J., Jkpg 7:75
2220. S. A. H., Malmö 22:75
2221. A. B., Västerås, julgåva ... 2:75
2222. Sunne Kristl. Ungd.-fören., Orrviken ..... 50:—
2223. J. o. M. M—g ..... 25:—
2224. Kläckeberga skola, klass 2 .. 5:—
2225. "Ett litet tack för i år" ..... 10:—
2227. "L" ..... 100:—
2228. Korsvägens Mfg ..... 15:—
2229. J. B., Malåträsk, "Tack" ... 6:—
2230. J. P., Ovanmyra 13:50
2231. "En liten nyårsgåva" ..... 10:—
2232. "Tack för fred o. julefrid" .. 5:—
2233. K. S., Vinslöv, "Åt Herren" . 25:—
2234. N. R., Ystad ..... 5:—
2235. M. o. N. C—i, "med tack till Gud" ..... 1.000:—
2236. M. M., "blanka pengar" .... 25:—
2237. Ekenässjöns Missionsförs. ... 25:—

2238. Sv. Lärares Mfg, till Morris Berglings underh. ..... 1.400:—
2244. E. A., Alingsås ..... 25:—
2245. A. o. L. W., Gbg ..... 100:—
2246. O. W., gm d:o ..... 20:—
2247. Missionsinkomst fr. F—s ... 100:—
2248. M. R., Agunnaryd ..... 40:—
2249. "En länk" ..... 25:—
2250. O. J., Nkpg ..... 25:—
2251. G. L., Sthlm 2:75
2252. M. B., d:o 7:75
2253. G. B., Umeå ..... 5:—
2254. E. D., Uppsala ..... 11:—
2255. B. o. R. S., Åstorp, "kinabössa" ..... 12:—
2256. A. E., Hbg, "nyårsgåva" ... 15:—

Kr. 20.332:28

Särskilda ändamål.

2053. E. P., Ljungby, till I. Ackzells barn-, kvinno- o. nödarbete ..... 300:—
2058. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. i Tali ..... 10:—
2067. Barnen i Naglarps småskola, till de nödl. ..... 10:—
2068. Ljusglimten, Duvbo, till Maria Petterssons barnh. ..... 975:—
2100. K. N., Steninge, till D. Nordgren, att anv. efter eget gottf. 25:—
2101. E. J., till G. Carlén, enl. överensk. ..... 15:—
2102. De Ungas Syfören. för Kina inom K. F. U. K., Gbg, till Lisa Gustafsson, att anv. efter gottf. ..... 35:—
2111. Sågkvarns Jungfruförен., till I. Ackzells kvinnoarb. i Tali 150:—
2118. M. S., Misterhult, till Maria Petterssons barnh. ..... 25:—
2130. M. B., Hjo, till E. Sjöström, att anv. efter gottf. ..... 10:—
2131. E. E., Sävsjö, prov. på Julstjärnan, till Maria Petterssons barnh. 12:50
2132. H. Z., till d:o, gm d:o ..... 5:—
2156. A. K., Klintemåla, till d:o ... 20:—
2166. Vänner i Älgarås, till d:o, gm H. I. ..... 10:—
2167. Betelförsaml. Stenstan, Holmstad, till d:o ..... 50:—
2179. A. A., Sthlm, till d:o ..... 5:—
2180. A. G. K., Hbg, till I. Söderberg, att anv. efter gottf. ... 25:—
2181. L. M. F., till inköp av biblar 20:—
2201. Malmö syfören., till Gerda Carlén, att fördelas till två blinda, efter hennes eget gottf. 16:—
2202. D:o, till evang. Shaos hustru, till uppmuntran för arbetet i evangelii tjänst ..... 25:—
2216. De Väntandes Bönering, till bibelkv. Kuo underh. gm L. M. F. ..... 240:—
2226. S. T., Nockeby, till bibelkv. underh. i Yungtsi ..... 50:—
2239. Redbergslids syfören., till lärare o. evang. underh. i Mienchih ..... 250:—
2240. D:o, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 40:—, fru Feng 10:— ..... 50:—
2241. M. J., Boden, till de nödl. ... 200:—
2242. E. o. G. J., Nkpg, till evang. hos G. Carlén ..... 60:—
2243. E. A., Alingsås, till Dagny Nordgrens verks. ..... 25:—

Kr. 2.618:50

Allmänna missionsmedel 20,332: 28
Särskilda ändamål 2,618: 50

S:a under dec. mån. 1939 Kr. 22,950: 78

Med varmt tack till varje givare!

"Herre, du är min Gud; Jag vill upphöja dig, jag vill prisa ditt namn, ty du gör underfulla ting." Jes. 25: 1.

Redovisning för influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo Okt.—Dec. 1939.

In natura.

Västra Ryds prästgård, frukt. "Delfinen" Göteborg, medicin. S. H., Örsjö, äpplen. H. R., Uppsala, 1 duk, 12 handdukar. C. G. E., Nye, frukt. A. J., Framnäs, Köping, frukt. H., Skärsboda, julost. A. S., Tenhult, frukt. D. J., Duvbo, lutfisk. Vänner i Björkeryd, julost. B., Runneryd, julost. Västra Ryds prästgård, potatis. Nye kristl. ungdomsförbund, julost. S. S., marzipantårta. E. K., Drottningholm, godsaker till julbordet. N. H., Djursholm, d:o, d:o. S. J., Luleå, kokosgolvmattor. K. W., Lidingön, marzipantårta.

Kontant.

K .E. B., Göteborg, 5:—. J. A. W. P., Mönsterås, 10:—, julpengar. Hemmets bössa, 34:65. D:o, d:o, 20:—. M. C., Bäckseda, 10:—. Ö—m, Duvbo, 10:—. V-vik, Skövde, 50:—. K. S., Jönköping, 10:—. Hemmets bössa, 33:—.C. J. P., Skövde, 25:—. Fr. P., Björklinge, till julgran, 10:—. H. L., Stockholm, till julmat, 100:—. H. B., Hova, 5:—. "Lydia", Piteå, 10:—. L—m, Vetlanda, till julbordet, 25:—. E. T., Stockholm, 25:—. E. J., Sala, 10:—. C. o. V. E., Kumla, 50:—. E. A., Vetlanda, till julbordet, 25:—. O. L., Åmaryd, 5:—. O. M., Stockholm, 5:—. M. Ö., Mörby, 25:—. Hemmets bössa, 54:—.

Med varmt tack till alla givare!

"Allt härintill har Herren hjälpt oss." 1 Sam. 7: 12.

August och *Augusta Berg.*

PRENUMERATIONSANMÄLAN

Missionstidningen Sinims Land kommer v. G. att under år 1940 utgivas i sin 45:e årgång. Då tidningen i januari 1896 började utgivas, angavs såsom dess uppgift:

"att uppliva och väcka missionsintresset genom att sprida kunskap om missionen, särskilt den som bedrives av 'Svenska Missionen i Kina', varvid enda syftet skall vara att upphöja Guds verk;

att förmedla gemenskap mellan missionärerna på fältet och missionsvännerna i hemlandet;

att beröra sakförhållanden av intresse även från andra missionsfält;

att i mån av utrymme framställa sådana sanningar ur Guds ord, som kunna främja ett sant missionsintresse och fördjupande av det andliga livet." Redaktionen förklarade samtidigt, att dess "uppriktiga strävan skall vara att alltid åt tidningen giva en evangelisk, osekterisk och helgad anda."

Så angavs målet då, och mot detta mål har man strävat under de gångna 44 åren. Samma mål vilja vi alltfort ha klart i sikte och arbeta för att nå fram till. — Under år 1939 har tidningen lidit en mycket svår förlust, i det att dess ansvarige utgivare, missionsföreståndare *Erik Folke*, fått hembud. Vi, som ännu äro kvar i arbetet för vår tidning, vilja emellertid efter den nåd och kraft, som Gud giver, fortsätta detta enligt de gamla riktlinjerna. Vi tacka Gud för föregångarna och utbedja oss nåd till att efterfölja deras tro.

I detta sammanhang vilja vi till vår läsekrets uttala ett hjärtligt tack och framföra en innerlig vädjan: Vi tacka för det värdefulla stöd, som givits Missionstidningen Sinims Land under gångna år, och vi vädja om bistånd för framtiden. Tryckningskostnaderna ökades förra året utan att prenumerationspriset höjdes, och för detta nya år komma papperspriserna att höjas. Vi behövde därför så väl att antalet prenumeranter bleve större än förut. Tala därför om vår tidning och om vad den innehåller samt sök att vinna flera prenumeranter! Vi tacka varmt för detta stöd och känna även behov av hjälp genom förbön.

Missionstidningen Sinims Land utkommer även under 1940 med 20 nummer. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: "*Missionstidningen Sinims Land*" angivas. Enligt nuvarande bestämmelse för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma, om så sker.* Tidningen sändes i så fall som utgivarkorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp. erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2:25 för vart 6:te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Bön. — »Se, jag gör allting nytt.» — »Se, jag är med eder.» — Från Red. och Exp. — Cheng Ching-yi. — De flytta hem, en efter en. — Från missionärerna. — Brev från Tali. She. — Från när och fjärran. — I en bombarderad stad. — Övertygande budskap. — Redovisningar. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1940. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 2. 45 ÅRG. 25 JAN. 1940 PREN.-PRIS 2:25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

SÖKANDE SJÄLAR.*

"I skolen söka mig, och I skolen ock finna mig, om I frågen efter mig av allt edert hjärta." (Jer. 29: 13.)

Dessa ord utgöra en del av det brev som profeten på Herrens befallning sände till de elända och övergivna män och kvinnor, som under många år varit i fångenskap hos Nebukadnessar, konungen i Babel. Sina harpor hade de hängt på pilträd, och deras tankar gingo helt säkert ofta till hem och kära, men det såg så hopplöst ut för dem.

En dag kommer en budbärare med ett brev, ett glädjebudskap som Herren sände dem. Kommen ihåg att Herren icke övergivit Eder! Om I söken mig, skall jag låta mig finnas. — Och Herren säger vidare till dem: Varen icke förtvivlade! Söken det landets bästa, där I ären! Byggen hus och bon i dem, tagen eder hustrur och kommen ihåg att jag icke skall övergiva eder! "Jag vet väl vilka tankar jag har för eder, nämligen fridens tankar och icke ofärdens." (Jer. 29: 11.) I skolen söka mig, och I skolen ock finna mig.

Det är en osviklig lag, att den, som icke söker, finner intet. Sökande själar finnas överallt, varelser som Gud skapat, men vad söka de? Dagens text talar om sökande män. De hade gått en lång väg från Österlandet långt bort till Judeen. Vad var orsaken? De voro utan Gud och kände i sina hjärtan en längtan efter honom. Säkerligen hade de någon kunskap, låt vara dunkel, om profetian, att en skulle födas, som skulle bliva en konung över alla, Jakobs hjälp. Underliga vägar fingo de vise männen gå, innan de funno vad de sökte. Liknande erfarenheter få alla göra. Frälsningens väg är en, men Gud för fram till fräls-

* Predikan av missionär *August Berg*, hållen Trettondedagen 1940 i Betesdakyrkan i Stockholm och återgiven i sammandrag efter stenografiska anteckningar. *H. B.*

ning på olika sätt. Det finnes ett tomrum i varje hjärta, som endast Guds frid och syndernas förlåtelse kan fylla, men när detta sker, då blir hjärtat fullt av glädje, och då jublar det: "Jag har funnit Gud."

Många exempel ur livet skulle kunna bekräfta, hurusom Gud använder olika sätt och medel för att draga en syndare till sig. Drömmar, sjukdom, sorger och prövningar av olika slag, ett avlagt vittnesbörd, det predikade ordet, allt kan få tjäna vår himmelske Fader, som icke vill någon syndares död. För dessa vise män talade Gud genom skapelsens stora bok, genom ett himlabloss, och i dess ljus vandrade de fram. De voro astrologer och kände till stjärnevärlden, och därför var det icke svårt för dem att se, att detta sken icke hörde till de vanliga, och de följde det. Så kommo de till Jerusalem, teologiens högborg. Var skulle den nyfödde judakonungen finnas om icke där? Men på sina framställda frågor fingo de det svaret: Han finns icke här. I Betlehem skall han födas.

Herodes blev förskräckt (bedrövad enligt gamla översättningen). Många bliva bedrövade, då kristuslivet födes i ett människohjärta. Många mena, att framtiden är förstörd, om en ung person helt lämnar sig åt Gud. Men i vår Bibel läsa vi: "Gudsfruktan gagnar till allt; den har med sig löfte om liv, både för denna tiden och för den tillkommande." (1 Tim. 4: 8.)

Kunskap är icke alltid förenad med tro. Gud vare lov att det finnes personer, som äga ringa kunskap men dock besitta en stark tro. De kunna vid läsandet av sin Bibel göra den lilla anteckningen "b.p." i marginalen, det betyder "beprövat". De kunna med aposteln Paulus betyga: "Det är ett fast ord — —, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare." Om vi hava det så i dag, om stjärnan har fått lysa in i våra hjärtan, då äro vi lyckliga. Vilka vägar vi än gått, och vad det än var, som för oss blev ledstjärnan på vår väg, för oss är vårt sökande och finnande lika underbart som de vise männens väg till den nyfödde judakonungen. Och där sådan längtan lever, där når den människan sin längtans mål tillsist. Jesus sade: "Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus." (Joh. 8: 12.) Det kan bliva ljust!

De vise männen fortsatte sin färd, och stjärnan, i vars sken de gingo, stannade över ett enkelt värdshus, en "karavan seraj". Där funno de modern och barnet. "Guds milde Ande sällan trivs i lysande gemaken, hans bästa gåvor ofta givs, där det är lågt till taken." — Längre förde icke stjärnan dem, och de behövde den ej längre. Nu fingo de utbyta stjärnan mot Jesus, profetian mot uppfyllelsen. De sågo Jesus, och de hade fått lön för sin möda.

Se Jesus! Tag detta ord med som en stråle från Jesus-stjärnan! Och låt den strålen lysa in uti ditt hjärta! I dess sken skall du lära förstå innebörden av orden: "I skolen ock finna mig, om I frågen efter mig av allt edert hjärta."

Trettondedagens möte.

Vid Trettondedagens möte i Betesdakyrkan hade en stor skara vänner samlats.

Missionsföreståndare *Martin Lindén* inledde med bön och läsning av dagens text i Matt. 2: 1—12, berättelsen om de tre vise männen och deras väg till Kristus, och därefter predikade missionär *August Berg*. Hans predikan är i sammandrag införd såsom uppbyggelseartikel i detta nummer av vår tidning.

Missionär *Erik Malm*, vilken dagarna före jul hemkom från Kina, talade efter missionär Berg. Till inledning läste han 2 Tim. 1: 6—14 och 2: 8—9, och yttrade i sammandrag:

Det är underbara ord av den gamle aposteln, som vi här läsa. Han hade fått pröva på mycket lidande och prövningar. Nu var han i bojor. Under sådana förhållanden kunde man ha väntat missmod; istället skriver han dessa ord.

Under de senaste åren i Kina har jag ofta stannat inför den upplästa texten, och den har blivit en kraftig maning till mig. Jag ser i dessa ord uttryck för den gamle apostelns tro och förtröstan, som ej svek. Varför var den sådan? Han såg de eviga värdena och var viss om sin kallelse och om att han vandrat den väg Gud ville. Därför kunde han triumferande utropa: Guds ord bär icke bojor. Detta är ord för oss missionärer och missionsfolk. Det är vad vi behöva lyssna till i denna tid, då vi många gånger undra hur det skall gå och fråga: Är det möjligt att fortsätta, är det ej hopplöst?

Då vi se på hur det är i Kina, tänka tillbaka på vad missionen där fått gå igenom, finna vi, att det många gånger sett hopplöst ut. Missionärerna ha ibland nödgats lämna fältet. Men Guds verk har fortsatt, och dessa tider av prövning ha ofta fått betyda mera än de lugna tiderna för Guds rikes tillväxt. Hur är det nu? Genom kriget har det blivit en omvälvning av oerhörda mått, kanske den största i historien. Tänk på de skaror, som fått lämna sina hem och fly! Trettio miljoner människor! Vi ha sett en del passera vår stad. Först kommo de rika, som hade pengar och möjlighet att sätta sig i säkerhet, sedan kommo de fattiga, som reste fritt. Nu skulle de försöka finna nya möjligheter för sitt uppehälle i det inre av landet. Vi undrade mycket, vad de skulle gå tillmötes. Bland dessa flyktingar finns det en stor skara kristna, även från vår stad. Vad betyder inte det? De fingo ju föra med sig evangelium till de delar av det inre Kina, där det förut endast funnos få och små församlingar. Vi ha från dem, som arbeta i dessa provinser, hört om förunderliga ting. Vi få se, hur Gud använder denna nöd till att föra evangelium till det inre av Kina.

Hur är det på vårt fält? Det har blivit delat i två delar, en del, Shansi, som intagits av japanerna, den andra delen, Shensi och Honan, som tillhör det fria Kina. Vi kunna säga, att förhållandena i dessa två delar äro mycket olika vad arbetet beträffar. Det är inte lätt för de våra i Shansi. Kriget för med sig mycket svårigheter, men vi få komma ihåg, att det var stora skaror flyktingar, som under det första året voro församlade på våra stationer. De fingo dagligen höra Guds ord, och många kommo till tro. De ha nu rest tillbaka till sina hemtrakter, och vad det betyder vet Gud. Vi kunna ej följa dem och se resultatet, men det veta vi, även om missionärerna bildligt talat äro i bojor: Guds ord bär icke bojor.

Då det gäller den andra delen av fältet, kunna vi tacka Gud för den frihet, vi ägt att förkunna ordet. Jag har varit 5 år i Loyang, och det senaste året var det rikaste. Vi ha haft rika möjligheter att förkunna ordet, öppna viljor, öppna dörrar även på landsbygden, där det förr var omöjligt att resa på grund av rövare. För flera år sedan, vid ett uppror, voro 20—30 missionärer samlade i Loyang. Jag tänkte under senaste året offa: om jag haft dem nu, hur mycket skulle då ej ha uträttats. Arbetet i vår

stad har förändrats på grund av kriget. Mycket har förstörts genom bombardemang, men det är det yttre. Många kristna ha lämnat staden, och det är endast få som komma till gudstjänsterna. Men på landsbygden är det mycket förhoppningsfullt.

Foto: Erik Malm.
»Bomben föll ned på ett hus intill porten.»

I mörkret och nöden har det ock varit flera av våra trogna medarbetare, som stått oss bi och hållit ut. Jag tänker särskilt på en av våra portvakter. Det var sommaren 1938, vid det fruktansvärda bombardemanget tidigt en morgon. Få hunno att sätta sig i säkerhet, varför det blev många dödsoffer. Efter första bombardemanget skyndade vi upp ur grottan för att se hur det var. Vi hade förstått, att det varit bombnedslag mycket nära. Ur ett raserat hus grävde vi fram ett par kvinnor, som ej voro allvarligt skadade. När jag sprang för att hämta mera hjälp, kommo flygplanen igen. Även denna gång förstodo vi, att bomberna fällts nära oss. Då saknade jag portvakten. När jag kom upp mötte jag honom överstänkt av lera. Han hade tänkt på porten till vår gård och skyndat att stänga den! Bomben föll ned på ett hus intill, men porten, där han var, skonades. Hans son ville taga honom med ut på landet, men då vi reste var han kvar. Jag tänker också på alla dessa, som blivit gripna av Gud och fått uppleva vad han betyder. Då vi se på detta och tänka på missionen ha vi all anledning att tacka Gud. Trots nöd och lidande ha vi orsak att tacka för hans godhet emot oss och för alla de som funnit frälsning i levande Gud, och vi böra, såsom apostéln, se uppåt och påminna oss vår kallelse, förvissa oss om att vi äro där Gud vill att vi skola vara. Då kunna vi med honom utropa: Guds ord bär icke bojor.

*

Under det att en sång sjöngs uppsamlades ett offer, och en del sparbössor avlämnades. Missionsföreståndare *Martin Lindén* avslutade sedan med ett tack samt bön.

H. B.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Välkomstmöte

för de hemkomna missionärerna: *Ingrid och Erik Malm samt Gerda Gustavsson* anordnas v. G. *tisdagen den 30 januari kl. 7 e. m.* på K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickarbacken).

Alla hälsas varmt välkomna!

Bönemöten för S. M. K.

Med anledning av välkomstmötet den 30 januari, som hålles på K. F. U. M., ordnas denna dag *icke* något bönemöte i Betesdakyrkan, Floragatan 8. Övriga

tisdagar anordnas bönemöte där kl. 7 e. m.

På S. M. K:s expedition, Drottninggatan 55, anordnas bönestunder varje fredag kl. 2 e. m.

"Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskningar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön, med tacksägelse." (Fil. 4: 6.)

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 1 februari kl. 7 e. m.* Välkomna!

Kvinnornas internationella böndag 1940.

Fredagen den 9 febr. inbjudas all världens kristna kvinnor till bön.

I Stockholm komma möten att anordnas både på förmiddagen och kvällen. Program för dessa möten införas senare i de dagliga tidningarna.

Motto för böndagen är orden i Jes. 30: 15: "Genom stillhet och förtröstan varden I starka."

Bevarade under flygbombardemang

Tali She. den 20 okt. 1939.

Den 10 okt. är kinesiska nationaldagen. På f. m. hade vi bönemöte och på e. m. ledde avgående klassens elever ett möte — kristligt-fosterländskt. Bägge gångerna stördes vi av flygplan. Den dagen hade vi flygningar över staden 8 gånger. Påföljande morgon kom första varningen innan det var full dager, och sedan följde ett par till före kl. 10. Men då orkade vi ej längre med att springa upp och ned i skyddsgrottan, utan skyndade ut ur staden genom nordöstra porten, som är närmast. Där funno vi en liten grön fläck med vass intill, som vi utsågo till gömställe åt oss. Vi sutto där med handarbete mellan flygningarna. Ty även den dagen kommo flygningarna tätt. Tre gånger kommo 12 flygplan i sällskap, och den sista gången var det 16 plan. Det var hemskt med dånet rakt över våra huvuden.

Ena gången hade vi försökt gå tillbaka hem, men hade ej hunnit långt in i staden förrän varningen hördes, och vi måste skynda ut igen. Mellan halmstackar och under ett redskapsskjulstak funno vi tillflykt, då det brakade löst. Nära intill där vi just hade vänt kom nedslaget. Planen fortsatte västerut, och vi skyndade åter till vårt gömställe. Sista gruppens plan bombarderade staden på hemvägen, d. v. s. då de kommo västerifrån för att återvända mot öster. Vi lågo på marken mellan vassen, eleverna och jag, då det brakade löst igen, och det alldeles intill oss. Eleverna kröpo nära mig, storgråtande av skräck. Så snart vi hört planen avlägsna sig, sågo vi mot staden, och åter syntes samma hemska syn som på middagen: Väldiga massor av rök och jord stego som en pelare mot himmelen. Även ute på åkern hade två nedslag skett, det ena endast några hundra meter från oss, det andra 5—6 min. väg från oss — på vardera sidan om oss hade dessa nedslag skett. Men vi voro bevarade! Vilken nåd! Det förunderliga var, att fastän massor av folk voro utanför staden, hade ingen människa träffats av dessa nedslag. Först i skymningen kunde vi återvända, ty vakten ville ej släppa in folk i staden, enär två plan ej hade återkommit, och därför väntades mera luftanfall den dagen. —

Den tredje dagen gingo vi mycket tidigt ut till "vår by", där vi varit i våras, och där flickskolan varit i höst. Väl ditkomna gingo några elever och jag till ett förfallet grottempel, där vi genom gröna växter "förklädde" templet till en grön kulle. (Det ligger nere i jorden, ej byggt ovanpå!) Vi voro ej riktigt färdiga, när varningen ljöd, och snart hade vi åter flygplan över oss! Den dagen hade vi åter 8 gånger flygningar över staden, och det tycktes som om varje grupp flög över våra huvuden! Jag hade fyra bibelklasser den dagen förutom

morgonbön, och så gott som varje gång stördes vi av flygplanen och måste vänta, medan de flögo över oss. Dånet är hemskt, och marken vibrerade under våra fötter, åtminstone tycktes det oss så, — de flögo lågt och kretsade runt om staden och oss!

Den e. m. bestämde vi, att flickskolan skulle flytta ut till den utstation, där den var under vårterminen, ty det var omöjligt för dem att läsa. Bibelskolans avgående elever fingo göra sig färdiga att nästa morgon vandra ut till en by, där vi hoppades få tak över huvudet, vilket också lyckades! Täcken m. m. kördes på en kärra. Men den kvällen skulle vi få göra en ny upplevelse. Vi ha i höst flera gånger haft varningar sent på kvällarna, men det har då varit månsken. Den kvällen hade vi ej månsken, och ändå flygvarning. Nu hade vi fått höra en hel del detaljer om vad bombardemanget åstadkommit. Efter allt vad vi själva varit med om, kändes det ohyggligt med den ½ timmes långa spänningen, innan klarsignalen ljöd. — Tidigt morgonen därpå gåvo vi oss av. Vi hade ej hunnit långt, då varning ljöd, och snart hade vi åter flygplan över oss, men nu hade vi skyndat till vass m. m. för att ej synas från luften. Flera gånger den dagen måste vi under vandringen söka skydd för flygplanen. Nedslag hördes söderut. Här i byn, omkring 13—15 km. från staden, blevo vi hjärtligt välkomnade av en äldre fru, som är sökare. Eleverna och jag sova i samma rum, där ha vi också lektioner, och där äta vi vår enkla mat. Läraren har fått ett litet krypin för sin del. O, hur tacksamma vi kände oss att komma undan flygplanen! Häröver bruka de ej gå, så vi tyckte vi hade fått en sådan god tillflykt för att i lugn och ro avsluta kursen.

Men på måndagen hördes planen över oss igen! De gingo till Pucheng, som ligger omkring 30 km. härifrån. Nedslagen hördes. Strax därpå kommo de åter. Genom kineserna har jag hört, att det kastades över 50 bomber, och vi ha hört att omkring 100 personer dödats. Den stora, moderna skolan (läroverk) utanför staden fick 8 bomber, säges det. Men ännu har jag ej hört något från missionärerna där, så jag vet intet med säkerhet. Vi ha dock hört, att missionsstationen ej träffats av bomber. — —

Sedan den 10 okt. har det varit ständiga flygningar och luftanfall i denna provins. O, hur vi känna för alla dem, som förlorat sina närmaste, sina hem och allt, vad de ägt. Även denna gång var ett nedslag — ja, två, ganska nära vår station i Tali. Men Gud bevarade oss åter igen. "Ack, Herre, huru länge —?" O, att den dagen snart vore inne, då vi finge fred i landet! Denna ständiga spänning och dånet av flygmaskiner ta på nerverna på de flesta. "Gud är vår tillflykt." Tack för förbön! Hjärtliga hälsningar!

Ingeborg Ackzell.

Ökade tillfällen till kristligt inflytande.

Utdrag ur privatbrev från missionär *Carl F. Blom,* skrivet i Yuncheng den 12/12 1939.

Det har på sistone varit flera dödsfall bland kristna eller vad man skulle kalla anhängare av församlingen. Vid begravningarne ävensom vid flera bröllop har det kommit till synes betydligt större känsla för gemenskap de troende emellan och en önskan att även ha oss utlänningar med i det mera samhälleliga livet. Trots möjligheten att det kan finnas vissa biavsikter härvidlag, kunna vi ej annat än glädjas åt det ökade tillfället att utöva kristligt inflytande på familjelivet och även utåt avgiva tydligt vittnesbörd om kristendomens inställning i många mera periferiska frågor, samt stödja dem, som ännu ej äro nog starka eller klarseende att intaga definitiv kristen ståndpunkt i dessa förhållanden, där sed och vana stå så mycket under hedendomens och vidskepelsens välde.

Det var rörande att för ett par dagar

sedan, vid kistläggningen av en gammal man, som kommit till tron under denna nödtid, se den kärlek och vördnad, som bevisades den gamle enligt traditionell sed, men med noggrant undvikande av allt, som kunde vara specifikt hedniskt. Så t. ex.: Som ett sista kärleksbevis avtorkades den dödes ansikte med en fuktad handduk av var och en av barnen. Den sista, en liten flicka, lyftes upp för att än en gång få se fadern, men begärde också att få handduken, och medan hon kärleksfullt utförde den lilla riten, sade hon: "Jag tvättar ditt ansikte Far. Var inte orolig för oss." Detta yttrades medan tårarne runno utför kinderna. När locket tillsist fästes och de första hammarslagen ljödo, måste ju känslorna ge sig luft i högljudd gråt, men de stillade sig snart, och det kristna hoppet var som en strålande stjärna i sorgens mörker. Det var seger!

En ung flicka, som erhållit undervisning såsom flykting alltsedan intagandet, ligger för döden i lungsot. Hon bad för några dagar sedan att få erhålla dopet och delaktighet i Herrens Nattvard. Hon var helt klar på sin frälsning och fick de bästa vittnesbörd av alla, varför hon omedelbart döptes och så fick glädjen att både själv njuta medvetandet om den innerligare gemenskapen med församlingen samt avlägga sitt vittnesbörd utåt.

Åtskilliga kristna bröllop ha också firats här på sista tiden och fått utgöra vittnesbörd om kristen tro och kristen moral. Soldater, som ofta vilja åse dessa högtidligheter, ha uttryckt sitt stora uppskattande av såväl ritual som övriga anordningar. Det är otvivelaktigt, att de kristna idéerna och idealen tränga igenom på alla områden, och på båda sidor om stridslinjen ges erkännande åt de kristnas ställning. Sådant är ju dock ej att bygga på, och vi låta oss ej av dessa företeelser lyftas upp överhövan, lika litet som vi låta motgångarne nedtrycka oss, men de betyda tillfällen och öppna dörrar och sinnen, vilka vi vilja efter bästa förmåga begagna oss utav.

Vad vi kunna utan tvekan glädja oss åt är det stora begäret efter Guds Ord. Hittills ha vi blott kunnat få upp små förråd, och de ha omedelbart gått åt, och här såväl som på de andra stationerna finnas långa beställningslistor, som vänta på att fyllas, så snart beställningarne från kusten komma upp. Posten har ej befordrat paket hittills, men vi hoppas detta snart skall ordnas, när nu järnvägen övertagits av den Syd-Manchuiska banan. Det vore gott, om bättre ordning infördes, ty hittills ha massor av gods och bagage förkommit under vägen. Nu ha biljetter också börjat säljas västerut till Yungtsi, så att vi kunna uppehålla förbindelsen utan att behöva be om särskilt tillstånd. Vi måste ju i alla fall ha särskilt pass för var gång, så det är inte något nöje att ordna för en resa, men när det är krig, så får man ju finna sig i sådant och mycket mer.

Andligt arbete bland neutralitetsvakten.

En väsentlig del av vårt lands manliga ungdom är inkallad till försvarsberedskap. På olika sätt har man sökt att sörja för dess materiella behov. Bland alla de uppgifter, som i denna allvarstid påkalla vår uppmärksamhet, framstår det dock för oss kristna såsom särskilt angeläget att också sörja för de inkallades andliga vård. Vi äro alla underkunniga om, att vår försvarskraft framför allt är en fråga om vår ungdoms moraliska och andliga kvalitet.

I detta läge har det synts lämpligt, att De Kristna Samfundens Nykterhetsrörelse (D. K. S. N.), som kan företräda näranog samtliga kyrkliga och frikyrkliga samfund m. fl. kristna organisationer, och som bör vara ett organ särskilt lämpat för dylikt arbete, upptager verksamhet bland neutralitetsvaktens värnpliktiga för att stärka den andliga vård, som utföres genom de ordinarie organen för dylik verksamhet.

Fördenskull har D. K. S. N. vidtagit åtgärder för att redan under början av januari månad genom sin ungdomssekreterare upptaga sådant arbete i de delar av landet, där neutralitetsvakten är förlagd. Allt eftersom våra ekonomiska möjligheter medgiva kommer

denna verksamhet att utvidgas genom flera arbetare. Deras uppgift blir att genom möten och föredrag av skilda slag, filmförevisningar, litteraturspridning, samtal etc. bringa andlig lyftning och uppbyggelse åt de värnpliktiga vid såväl större som mindre förläggningar samtidigt som de särskilt skola ägna uppmärksamhet åt den kristna ungdomen, som ligger ute.

Då utgifterna för denna verksamhet helt måste bestridas genom frivilliga medel, vilja vi på detta sätt vädja till alla för denna viktiga mission behjärtade att medelst ekonomiska bidrag möjliggöra detta arbete. Vi vädja till enskilda medborgare inom alla samhällsläger och särskilt de kristna inom samtliga samfund att insända gåvor. Särskilt vilja vi uppfordra landets alla kristna ungdomsföreningar att göra insamlingar för denna sak. Alla som känna ansvar för vår ungdoms andliga väl och moraliska vård äro välkomna med sina bidrag, större såväl som mindre. Men det gäller att handla genast! Invänta inga cirkulärbrev!

Medlen insättas på *D. K. S. N:s postgirokonto n:r 3216* med uppgift att gåvan gäller *"Arbetet bland neutralitetsvakten"*.

Stockholm i jan. 1940.

De Kristna Samfundens Nyktershetsrörelse.

Nils Netz. Ordf. — *J. Kullgren.* Sekr.

Då ovanstående uppgift synes oss särskilt angelägen just nu och då den framför allt bör ligga den kristna ungdomen varmt om hjärtat, vilja vi såsom representanter för de kristna ungdomsorganisationerna på det varmaste rekommendera denna vädjan om ekonomiskt stöd. Låt oss visa, att vi vilja komma våra kristna kamrater till hjälp samtidigt som vi vilja låta det kristna budskapet ljuda bland neutralitetsvaktens ungdom,

För Svenska Kyrkans Diakonistyrelse.
Samuel Palm. Gösta Andersson.

För Svenska Missionsförbundets Ungdom.
Josef Wallinder. Rich. Larsson.

För Sveriges Baptisters Ungdomsförbund.
Nils Netz. Edv. Ryde.

För Metodistkyrkans Ungdomsförbund.
Göte Bergsten. Arne Berglie.

För De Ungas Förbund För Kristligt Arbete.
Nils Dahlberg. Per Stjärne.

För Svenska Alliansmissionens Ungdomsförbund.
Gunnar Annby. Carl Wilson.

För Frälsningsarméns Ungdomsdepartement.
Karl Larsson. Dav. Karlsson.

För Svenska Frälsningsarméns Ungdom.
Kaleb Swensson-Tollin. E. Nygren.

För Förbundet Mellan Sveriges Kristliga Föreningar Av Unge Män.
O. Bernadotte. Hugo Cedergren.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*, utkommer 1940 i sin 45:e årgång.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för Missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Sökande själar. — Trettondedagens möte. — Från Red och Exp. — Från missionärerna. — Andligt arbete bland neutralitetsvakten. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1940. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 3. 45 ÅRG. 10 FEBR. 1940 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

ETT UNDERBART TESTAMENTE.

Vid tanken på att lämna jordelivet göra många människor upp testamente, skriftligt eller muntligt. Så var även fallet med vår Frälsare. Av hans jordiska ägodelar fanns det väl ej så mycket. Det var ej ens värt att dela, utan soldaterna togo sig frihet att kasta tärning om hans kläder, som de efter egen önskan lade beslag på. Övrig fast eller lös egendom hade han troligen ingen, ty han sade vid ett tillfälle: "Rävarna hava kulor, och himmelens fåglar hava nästen; men Människosonen har ingen plats där han kan vila sitt huvud." — Från korset höra vi honom säga ett par märkliga ord till sin moder och till den älskade lärjungen Johannes. Var det ej något av ett testamente? Johannes fick äran och förtroendet att vårda sig om Jesu moder. Och Jesu moder fick trösten av en son, som ville taga sig an henne. Jesus var det som hade bestämt att så skulle det vara.

Voro de yttre påtagliga värdena ej många, så lämnade Jesus i sitt testamente oerhörda andliga skatter. Läs Johannes 14:27! "Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder; icke giver jag eder den såsom världen giver. Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda." Om något är väl friden en skatt att taga vara på. Frid är, synes det mig, Jesu största testamentariska gåva. Men var lämnade han friden? Det som enligt ett testamente efterlämnas brukar finnas på någon bestämd plats. Så måste det även vara med vad vår älskade Frälsare lämnade efter sig. Låt oss söka reda på var den finns. Den finnes med alla säkerhet:

1. Vid korset. Världen är full av ofrid som följd av synden. Söndersar-

gade utvändigt och än mer i själen äro människorna över hela världen Men för den själ, som ilar till korset, finnes frid att hämta. Där vid korset lämnade Jesus sin frid. Fylld av oro, olycka och ofrid finner en stackars människa där det största av allt: Guds frid, given genom Jesus. Där finnes förlåtelse för synderna, där finnes rening genom blodet, där finnes räddning från döden. Underbara upplevelse! . . Vid korset lämnade Jesus frid för alla, som vilja tillgodogöra sig hans testamentariska gåva.

2. I Ordet. För att komma till någon ordning i mitt inre, för att få fäste för min fot, för att få mod att vandra vidare genom livet och till evigheten kan jag ej undvara Guds levande och livgivande ord. I detsamma har Jesus berett mig frid. Hans löften, som passa alla och under alla skiften, vänta på att bli tagna i bruk av dem för vilka de lämnats där. Må vi utnyttja denna oersättliga skatt i Jesu testamente: Ordet, Bibeln.

3. I de heliga sakramenten. Var och en, som i tro tagit del av de heliga sakramenten, vet huru kontakten med Gud där knutits fast och verklig och fyllt hjärtat med frid, tro och tillförsikt. Dopet och nattvarden har Herren givit oss för att vi skola få hjälp och förstå huru innerligt han älskar oss och huru väl han vill oss. Må vi taga ut vad han i sina sakrament har inlagt för oss. Frid, grundad på förlåtelse och rening få vi där.

4. De heligas samfund. Människor kunna känna varandra till det yttre, men dock vara i hjärtat främmande för varandra. Hjärtat kan mitt ibland människor, som jäkta och äro i full aktivitet, hålla på att alldeles förkrympa av ensamhet. Det längtar efter en gemenskap som har med Frälsaren att göra. Och då kommer upplevelsen av gemenskapen med Guds barn. Det är ett härligt samfund trots de många bristfulla människorna. Detta att gemensamt få samlas kring Ordet och bönen och vittnesbördet om vad Gud gjort, det kan göra att människor med ens erfara rik och verklig släktskap, trots det att de aldrig förr mött varandra eller vetat om varandra. Det kännes, det erfares. Försumma ej tillfällena till uppbyggelse i de heligas samfund! Samlas med Guds barn till andakt! Jesu frid möter Dig där.

Underbara frid, som Herren Jesus lämnat efter sig åt oss! Måtte den ej ligga där obrukad utan komma till gagn för oss. Den är given åt oss. Och i denna fruktansvärt bistra tid behöva vi den mer än någonsin. Må vi själva ödmjukt ta vara på den där den är att finna, och må vi som kristna föra den vidare till alla de många, som nu bäva och frukta och vars hela tillvaro är fylld av ofrid. Hur skall det gå? Vad skall komma härnäst? Vad skall det bli av mig och mina kära? Där dylika frågor äro aktuella, där är det ännu mera aktuellt att peka på vad Herren Jesus i sitt testamente lämnat efter sig och hjälpa arma själar att finna detta testamentes skatter. Gud give att Du och jag bidroge till att hjälpa andra till att göra den härliga, frigörande upptäckten!

Martin Bergling.

†

Fru Elin Holmgren.

Då klockorna i Duvbo samhälles lilla kyrka ringde in det nya kyrkoåret, det var den 3 december förlidet år, kom ett adventsbud så sakta och stilla till den vän, över vars bild vi i dag sätta det betydelsefulla korset, fru Elin Holmgren. Det var i form av en hjärnblödning, som förelöparen anlände. Men icke förrän den 1 febr. kom Konungen själv och hämtade hem sitt mycket trötta och lidande barn.

Med fru Holmgrens bortgång så nära efter missionsföreståndare Folkes har vår mission inom en ganska kort tid förlorat tvenne av de personer, som voro så att säga densammas grundläggare, ty genom sitt äktenskap med missionssekreterare Josef Holmgren blev fru Holmgren på ett alldeles särskilt sätt förenad med Svenska Missionen i Kina. Änka sedan 1911 förestod hon under en lång följd av år Fjellstedtska Skolans hem i egenskap av husmor. Hennes glada och frimodiga natur, parad med det allvar som sann och levande Gudsfruktan skänker tillika med en synnerligt klok, naturlig begåvning, gjorde henne särdeles lämplig för uppgiften bland denna skara studerande i ungdomens stad.

År 1917 tillträdde hon denna befattning och skötte densamma i mer än tjugo år. Därefter flyttade hon till missionärshemmet i Duvbo, det hem som hennes make en gång i tiden fick vara ett redskap till att grundlägga och vars husmor hon även en tid varit.

Här hade vi den stora förmånen att under några år få räkna henne som en familjemedlem. Kärlek, solsken och vänlighet spred hon omkring sig, men nu äro gardinerna i hennes sista jordiska boning nedrullade, och i våra hjärtan, som stodo henne så nära, råder stor sorg och saknad. Fru Holmgren var vid sin död i det närmaste 76 år gammal. Ett välsignelserikt liv har det förunnats henne att få framleva. För Gudsrikets utbredande i hem och hednaland klappade hennes hjärta varmt. Tomrummet efter henne är stort. Vi tacka Gud för det ljusa minne hon efterlämnat.

Fru Holmgrens närmast sörjande äro kyrkoherde Fritz Holmgren, Bromma, överstelöjtnant Charles Holmgren, Eskilstuna, ingenjör Gerhard Holmgren, Paris, dottern fru Karin Almgren, Stockholm, tillika med sonhustrur, måg, barnbarn, systrar och bror. Med dessa förena sig i varmt deltagande Svenska Missionens i Kina kommittéledamöter och hemarbetare, hela dess missionärskår samt en stor skara släkt och vänner, som tillika äro varma vänner till Missionen.

"Jag skall skåda ditt ansikte i rättfärdighet; när jag uppvaknar, vill jag mätta mig av din åsyn." Ps. 17: 15.

August Berg.

Välkomstmöte.

En stor gåva från Gud var det, att vi fingo hava ett välkomstmöte igen. I frid har Herren fört våra tre kära

missionärer från ett land i krig, genom ett land i krig, hem till vårt land, som ännu, Gud vare lov, har fred. En stor skara av vår missions trogna vänner samlades till detta möte å K. F. U. M:s hörsal den 30 januari.

Doktor *Karl Fries* inledde mötet och yttrade bl. a.: Aldrig ha väl människorna såsom nu lyssnat med intresse till dagsnyheterna i radio eller öppnat tidningarna med undran om vad de innehålla och frågat: hur skall det gå — hur skall det sluta? Kanske det tar sig uttryck i ord som i Jesaja 21: 11, 12: "Väktare, vad lider natten —? — Morgonen har kommit och likväl är det natt". I en annan översättning står det: "Morgonen kommer och jämväl natt." Då jag tänker på dessa ord, komma i mitt minne orden i Sakarja 14: 6—7, den bok som framför andra var kär för vår hemgångne vän, Erik Folke. Där heter det: "Och det skall ske på den dagen att ljuset skall bliva borta, ty himlaljusen skola förmörkas. Och det bliver en dag som är ensam i sitt slag, och som är känd av Herren, en dag då det varken är dag eller natt, en dag då det bliver ljust, när aftonen kommer." Många äro de som söka att förstå himlauret och beräkna när denna dag skall komma, men det är lönlöst. Vår Frälsare säger till sina lärjungar: "Om den dagen och stunden vet ingen något — utom Fadern". I Lukas 21: 34 säger Frälsaren: "Men tagen eder till vara för att låta edra hjärtan förtyngas av omåttlighet och dryckenskap och timliga omsorger, så att den dagen kommer på eder oförtänkt." I denna skara finnes väl ingen som behöver den första delen av maningen, men kanske behöva vi den del som gäller den timliga omsorgen. Denna omsorg är ofrånkomlig, men vi måste vaka, så att den ej nedtynger vårt hjärta och vi förlora vår andliga frimodighet. Det är en stor fara, som kan hota oss som enskilda och kanske också som mission. Vår mission kallas "trosmission", och det måste den och alla missioner vara, vi måste leva fria från den timliga omsorgen. I Fil. 4: 6 läsa vi: "Låten i allting edra önskningar bliva kunniga inför Gud". Det är det heliga löftet, grip om det i tro!

Jag sade, att vi läsa om vad som sker strax öster om oss, men vi som Kinavänner sträcka vår tanke längre öster ut och se hur kampen där rasar, och vi äro övertygade om att vad som sker där — och även närmare oss — är ej endast en politisk strid utan också en andlig kamp. Vi få nu höra något härom av våra kära hemkomna vänner. Vi hälsa dem välkomna och tacka Gud för att han hållit sin hand skyddande över dem och alla våra missionärer. Att deras nerver tått sitta emellan förstå vi, och därför ha de kommit hem för att få nya krafter.

Efter sången: "Med fröjd gå åstad", talade fröken *Gerda Gustavsson*. "Lova Herren, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn". "Den 103 ps. var min psalm på resan från Kina." Med de orden började fröken Gustavsson och fortsatte: De stora löftena ha stått så levande för mig under den långa färden, och när jag står här, kan jag ej finna något uttryck, som bättre säger vad jag känner, än den första versen. Gud var med mig på resan ut, han följde mig hem, och han har burit och hjälpt mig därute. Han har givit mig en härlig arbetstid, och jag vill tala litet därom, särskilt med tanke på de senaste åren, som varit mycket rika. Arbetet i staden har varit nästan omöjligt dessa år på grund av de upprepade bombardemangen, men vi ha haft en underbar tid ute på landet, särskilt under förra våren. Det kom förfrågningar från olika håll om vi kunde komma, de bådo om besök och bibelkurser. Vi ville tillfredsställa alla önskningar, men det var omöjligt — våra medarbetare voro för få. På ett underbart sätt svarade Gud på vår bön och gav oss två unga, goda bibelkvinnor, en ovärderlig hjälp. Vi hade kurser hela våren, och Gud verkade i kvinnornas hjärtan så att vi fingo se många komma till tro. På en plats hade vi bett

Gud om ett bönerum, emedan det var så svårt att få någon stillhet. En dag fick jag se några kvinnor städa *stallet*. Det blev en helgedom. Vi hade bett om unga kvinnor, vi fingo se dem komma, de gåvo sina liv som ett heloffer. Nu bedja vi att Herren skall öppna väg för dem att genomgå utbildning till bibelkvinnor. På en plats hade vi ett 80-tal deltagare som ville tro. Gud går fram kraftigt, intet kan hindra Guds verk. Då vi ej ha tid att gå kallar Herren på annat sätt. Det är vad som sker nu därute. Ännu är det tid och möjligheter för missionen. "Lova Herren, min själ!"

Missionär *Erik Malm* talade om hur han fått göra flera resor ut på landsbygden till platser, som förr varit omöjliga att besöka på grund av rövare. Nu ha rövarna enrollerats i armén, och förövrigt är det mycket militär utposterad över allt, varför det är möjligt att färdas på vägarna. På en resa stod jag på ett berg och såg ut över en dal omkring 7 mil lång. Där låg by intill by, många med ända upp till 10.000 inv. I nästan alla dessa byar finnas kristna, kanske endast ett tiotal, men de samlas till gudstjänst, och de ha tillfällen att predika evangelium. — Det är en fråga, som ofta mött mig sedan jag kom hem, och det är: Är det möjligt i denna tid att utföra något missionsarbete? Jag kan svara: Det är möjligt. Det är stora ting som ske, och det är stort att få vara med. Vi ha all anledning att med frimodighet se på framtiden. Vi känna att vi ha en uppgift därute. Må Gud hjälpa oss att utföra den.

Missionsföreståndare *Martin Lindén* påminde om många tacksägelse- och böneämnen och mötet i hörsalen avslutades med en bönestund. Härefter följde sällskaplig samvaro med servering.

H. B.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Länkmöte och försäljning.

Kinalänkarna i Stockholm samlas *torsdagen den 22 febr. kl. 7 e. m.* på Sv. Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55.

Vid detta länkmöte hoppas vi att kunna anordna försäljning av från försäljningen i höstas överblivna saker samt av sådant, som nu gives till denna försäljning. Sådana saker mottagas med stor tacksamhet och likaså gåvor till den servering, som anordnas i samband med försäljningen.

Alla missionsvänner hälsas varmt välkomna!

Bönemöten för S. M. K. i Stockholm.

Även denna gång erinra vi om och inbjuda till bönemötena, som i Stockholm hållas för Svenska Missionen i Kina: *Varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, samt *varje fredag kl. 2 e. m. på S. M. K:s expedition,* Drottningatan 55.

Varmt välkomna!

Till våra prenumeranter.

Ännu kan Missionstidningen Sinims Land erhållas från årets början, och vi mottaga tacksamt förnyelser av prenumeration samt anmälan om nya prenumeranter. Skulle någon, som fått tidningen sig tillsänd under 1939, vara förhindrad att fortsätta prenumerationen, vore vi också tacksamma för ett meddelande härom. Vi fortsätta nämligen enligt gammal praxis att t. v. sända tidningen, och dennas ekonomi tillåter ej sändande av friexemplar.

Till alla prenumerantsamlare och till alla, som inbetalt prenumerationsavgift, uttala vi ett varmt tack.

Ny ledamot i Kommittén.

Vid Kommitténs för Svenska Missionen i Kina första sammanträde under innevarande år, vilket hölls den 30 sistlidn. jan., hälsades en ny ledamot välkommen. Domkyrkoorganisten *Gösta Harlin,* Luleå, som under förra året invaldes såsom suppleant i Kommittén, var nämligen då för första gången närvarande vid ett Kommitténs sammanträde.

Vi införa på grund härav nu hans bild i vår tidning och anbefalla honom åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön.

Till Sveriges missionsvänner.

Det brutala våldsdådet mot vårt broderland Finland har här i Sverige utlöst icke blott den varmaste sympati gent emot ett folk i namnlöst lidande utan ock en spontan hjälpaktion, som tagit sig de mest gripande uttryck och som verkligen visar, att Sveriges folk ännu är mäktigt att samla sig till en gemensam offergärning.

Sveriges missionsvänner ha tagit en verksam del i denna stora aktion. Men det gives nu ock för dem en särskild uppgift: att giva ett direkt handtag åt den finska missionen. Ty detta förödande krig hotar att lamslå den missionsverksamhet, som Finland under stor välsignelse och framgång bedrivit i Afrika, Indien och Kina. De i Finska Missionsrådet sammanslutna organisationerna ha tillsammans omkring 100 missionärer. Genom valutasvårigheter och brist på tillgängliga medel kunna de nu icke utsända ens underhåll åt missionärerna och långt mindre något understöd till de inhemska kyrkorna.

Svenska Missionsrådet har därför känt det som en oavvislig plikt att här träda hjälpande emellan och genom en vädjan till de svenska missionsvännerna om bidrag söka komma de nödställda finska missionärerna till undsättning. Helt säkert kan det bliva oss möjligt att utan åsidosättande av egna uppgifter eller minskande av gåvorna till de egna organisationerna med förböner och kärlekens offergåvor på det sätt, som kan finnas lämpligt, genom möten eller annorledes, hjälpa ett missionsarbete, som eljest hotas med undergång. Gåvorna, som komma att redovisas i varje missionsorganisations tidning, kunna sändas till de olika organisationernas expeditioner eller direkt till Svenska Missionsrådets vice ordförande, pastor Nils Dahlberg, Box 3048, *Stockholm 3,* med klart angivande av att gåvan avser Svenska Missionsrådets Finlandshjälp.

Låt oss nu göra ett allemanstag och göra det snart. "Må vi alltså, medan vi hava tillfälle, göra vad gott är mot var man och först och främst mot dem, som äro våra medbröder i tron." (Gal. 6: 10.)

Svenska Missionsrådet:

K. B. Westman ordf.	*Nils Dahlberg* vice ordf.
Axel Andersson	*Chr. Jersild*
J. Blomdahl	*Martin Lindén*
Arvid Bäfverfeldt	*H. Padel*
Hj. Danielsson	*B. Pernow*
Magnus Havermark	*Elsa Ringborg*
J. Hurtig	*J. E. Lundahl* sekr.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Där faran lurar vid varje steg.

Vi äro här i tillfälle återge ett utdrag ur brev, som anlänt till hemmet i Jönköping från kinamissionär Ella Dahle:

"Herren skall leda dig beständigt", stod det på min engelska väggalmanacka i onsdags. Jag läste det och tog det åt mig, innan vi bröto upp från Kiahsien. Vi kommo inte i väg förrän framåt 12-tiden, då det var så mycket att packa och ordna med i sista stund. Våra vänner voro förstås lika storartade in i avskedet, som de varit hela tiden. De gjorde sitt yttersta för oss, vad det än gällde. Det riktigt ryckte i hjärterötterna, då vi skulle skiljas.

Ni skulle sett starten: en stor oxkärra med det mesta av packningen och så Elsie och Anne-Marie (fru Bergquist och hennes några månader gamla barn) och jag själv på toppen. Dessutom en hel rad åsnor för de andra samt för den övriga packningen. Vi kunde inte få tag i åsnekärror eller något annat slag av rullande fortskaffningsmedel för oss tre. Dels fanns det knappast att uppdriva och dessutom äro vägarna så förstörda, att ingen ville åta sig köra. Regnet har gjort sitt och för övrigt har man avsiktligt sprängt broar och grävt djupa diken över vägarna för att göra det svårframkomligt för fienden — i den händelse att ...

Ja, mycket hade vi hört talas om de dåliga vägarna, men till detta hade fantasien inte på långt när räckt. Vårt mål var Baofeng 40 li (= 2 svenska mil) från Kiahsien. Största delen av vägen var ingen väg utan ett par hjulspår genom åkrar eller ibland rena flodbädden med sand eller grus eller sten. Stundom körde vi genom vatten eller, där floden var djupare, foro vi över på färja. Men kärran måste alltid ta sig genom vattnet. En gång höll jag på att falla framstupa i vattnet, då jag satt kvar, medan oxarna drogo ned i floden, och en annan gång blev kärran hängande utför en brant men välte aldrik riktigt, utan jag kunde kliva ur över ena kanten upp på vägen. Fastän vi snart spände för en tredje oxe, rörde vi oss knappast framåt. Det gick med snigelfart och hade jag orkat, hade jag skuttat hela vägen på mina kryckor. Det hade gått många gånger fortare. (Fröken Dahle var vid brevets skrivande rekonvalescent efter ledgångsreumatism, vilket också förklarar, varför hon inte kunde rida.) Till sist nödgades vi skilja lag, så att de andra kunde ta sig fram till Baofeng för lillans skull. Vi

På resa med oxkärra Foto: W. Bergling

överenskommo, att någon av dem skulle invänta mig och kärran i en köping, vars långa kinesiska namn betyder Stora stenbron. När oxarna och gubbarna och kärran och jag äntligen kommo dit, började det redan skymma. Vi hade då förflyttat oss 15 li = 3/4 mil. Folk där visste berätta, att mitt sällskap passerat långt tidigare. Jag ville först fortsätta omedelbart. Det var mänsken, och vi kunde nog ta oss fram, även om det blev sent. Men jag hade lovat karlarna att de skulle få sköta om djuren, då vi kommo till Stora stenbron. Där stodo vi vid vägkanten, medan oxarna åto och drucko. Som vanligt skockades folk omkring. Alla avrådde mig från att fortsätta, då det var så sent. "Men här är väl lugnt på vägarna nu för tiden", sade jag, "och månsken är det i kväll." Jag höll på att fråga angående rövare, men så tänkte jag, att det inte var värt att väcka den björn, som eventuellt sov. Sedan i Baofeng fick jag höra, att just Stora stenbron var en riktig gammal rövarhåla, och att de rövare, som härjade på missionsstationen i Kiahsien, då fröken Olsson var ensam hemma härom året, kommo från den här platsen. Men det var ju lika bra, att jag inte visste det förrän efteråt. Vidare sade de, att det är nästan omöjligt att komma in i staden (Baofeng, dit Bergquists ridit i förväg) om natten. Och det förstod jag sedan, att det hade aldrig gått. Elsie occh C. J. Bergquist med barnen blevo sittande utanför stadsmuren nära två timmar, därför att de kommo efter mörkrets inbrott. "Varför komma ni så sent", frågade de uppe ifrån tornet och ville inte släppa in dem. "Människor äro väl inte som höns heller", ropade C. J. Bergquist upp till dem, "så att de gå och lägga sig, så snart det blir mörkt."

Men jag återgår till Stora stenbron. Där stod jag, som sagt, vid vägkanten och folksamlingen blev allt större. Jag frågade Gud i mitt inre, hur jag skulle göra, och medan jag väntade på svar, talade jag litet med folk och frågade, om de hört talas om Jesus. "Ja visst, här finns evangeliesal, och den där är för resten en församlingsmedlem", sade man och pekade på en i högen. Detta hade jag inte haft en aning om. "Ja, följ med mig hem och stanna över natten", sade mannen. "Men jag är rädd, att mina kamrater äro oroliga för mig, om jag inte kommer fram i kväll." "Här finns telefonstation, jag går med er dit och ringer till Baofeng." Jag tackade Gud för omedelbart och tydligt bönesvar och följde så med herr Ho, som den kristne mannen hette, till telefonstationen. Det var tydligen endast en militär sådan, men man var mycket förekommande. Även där stötte jag på en kristen, som gått i missionens skola i Hsychang. Han gjorde allt för att hjälpa mig. Jag satt väl en halvannan timme i spänning och undran, hur det skulle kännas att tala i telefon igen efter tre år. Men det nöjet fick jag inte. Miss Täck (en amerikansk missionär från Augustana-Synodens station i Kiahsien), som håller bibelkurs i Baofeng och vilken jag bett att få tala med, var inte tillstädes. Man lovade dock sända bud till missionsstationen, att jag befann mig i Stora stenbron och skulle komma påföljande dag. Utanför telefonstationen väntade en rad kristna kvinnor, som samlats för att träffa mig. Vi följdes åt till deras lilla lokal och besågo den och samlades där en skara kristna och bådo tillsammans. Det var för sent att ha möte. Sen följde jag med hem till Ho's, som bodde intill "kyrkan". Oxarna och männen fingo köra tillbaka genom floden, som de just med möda passerat, för att komma in i köpingen (som låg på andra sidan floden). Men det gjorde de nog gärna för att slippa fortsätta på natten. Sen måste de göra om färden än en gång nästa morgon. Kärran med bagaget fick övernatta på "kapellgården", där några av männen vaktade sakerna. Jag gick, som sagt, till Ho's, och där fann jag åter en liten samling lyckliga trossyskon. Fru Ho var blind, och huset sköttes av en

beskäftig, 18-årig hemmadotter. Jag fick dela sovrum med fyra andra, men jag fick en säng för mig själv. När vi så hade krupit till kojs och släckt den lilla bomoljelampan, bådo vi åter tillsammans. "Det bruka vi alltid göra, innan vi somna", sade de. Jag låg påklädd och hade tillgång till både min egen och kamraternas bäddpåsar, ja, till och med de andras ytterkläder. Det var ännu soligt och varmt, då vi skildes åt. De stackarna fingo frysa och miss Täck med för deras skull. Långt före dagningen började spinnrocken surra. Det var den blinda modern, som väl inte kunde skilja mellan dag och natt. Efter en utomordentlig natt skildes jag från mina kristna vänner och bröt upp i dagningen. "Vart man än kommer och möter kristna, känner man sig som släkt med dem", konstaterade min ene körsven, som själv var troende, och jag instämde. Det är rent förunderligt. Ni skulle bara sett det kyffe, där jag övernattade och kände mig så hemma bland dess invånare.

"Klockan 12 kunna vi nog vara framme i Baofeng", sade karlarna. "Nej, vi ska vara där senast 10", envisades jag, det är bara 25 li (1 li är lika med 1/2 km) och bättre väg än i går." Det blev visst klockan 11. Ett stycke från Baofeng kom vår tjänstepojke springande över fälten, förvånad och förtjust över att finna mig i livet. Mitt telefonbud hade de aldrig fått. Det hade varit "skallgång" efter mig både på kvällen och på morgonen och bönemöte på missionsstationen och inte litet ängslan och oro. Inte blev det bättre, när Chang-ta-sao, vår gamla gumma, som gått ut för att leta efter mig, kom hem med det beskedet, att jag skulle varit synlig 15 li från Baofeng i skymningen föregående dag. Nu var allt hopp ute. Tydligen var jag i rövarhänder. Vi ha lovat varandra mer än en gång, men efter detta för all framtid, att inte bry oss om gummans fantastiska historier. Hon har lurat oss många gånger, men nu blev måttet rågat. I stadsporten kom Elsie Bergquist gråtande emot mig, och längre fram på dagen kom C. J. nedslagen hem efter en resultatlös expedition. Alla, utom jag själv, kände sig för medtagna för en fortsatt färd den dagen. Jag hade ju annars startat så tidigt i tanke att vi kunde resa vidare till Ruchow samma dag. Vi voro angelägna om att komma hem till stormötet i Shanhsien. Nu gick inte det. Men Aspberg är där och tar hand om det.

*

Fredag morgon lämnade vi så Baofeng och den kära Mimmie Täck, som gjort så mycket för oss. Två rickshaws och tre större dragkärror plus två åsnor — en hel karavan. Gott väder och en njutbar färd, men vi hade ett par punkteringar (det är cykelhjul på rickshaws numera), som fördröjde oss, varför vi inte kommo fram på kvällen utan måste stanna på en liten plats 20 li från Ruchow. Någon påstod, att där skulle finnas "lokal", men det befanns vara en enstaka kristen i byn, en 70-årig gubbe, som ej var hemma för tillfället. Vi blevo visade till hans hem och erbjudna att övernatta i hans bostad. Hans anhöriga, ehuru ej kristna, voro så vänliga och hjälpsamma. Det var nog ett sådant rum Josef och Maria blevo hänvisade till i Betlehem, då det inte var plats för dem i härbärget. Där skulle vi dela nattläger med oxen och åsnan. Där fanns också en spis och en slags kang (av tegel uppbyggd, väggfast säng). För övrigt fanns foderupplag. Vi plockade fram mat, slogo upp en tältsäng och började göra oss redo för natten, allt under det vi försökte ta det hela från den glada sidan. Med litet humor klarar man sig långt i Kina. Detta överträffade emellertid allt hitintills. Det tyckte tydligen även vår gumma, som lärt sig, att utlänningar skilja mellan folk och fä, varför hon gick ut och återkom med det glada budskapet, att vi kunde få bo i en skola. Där hade vi det bra, lågo allesammans, inklusive tjänarna, i ett stort rum på bord eller bänkar m. m. Det var dock inte utan att jag kände

mig litet besviken, att jag inte fick pröva, hur det kändes att dela rum med en oxe och en åsna. Men vi hade kanske inte överlevat åsnans nattliga trumpetande. Ni, som inte ha erfarenhet av det. kan förstås inte göra er en föreställning om hur det låter. Det finns nog inga andra varelser i universum, som kunna åstadkomma så fruktansvärda läten, och det är nog inte för inte bibeln talar om "vildåsnors skri".

På fjärde dagen anlände vi till Ruchow, där vi alltjämt befinna oss, 4½ mil från utgångspunkten, Kiahsien. Det är väl Kina i sin prydno! (Man hade alltså måst använda fyra dagar på en resa motsvarande avståndet Jönköping—Nässjö.) Då vi i går gjorde vårt intåg i denna goda stad, var det flyglarm och folk sprungo om varandra som yra höns. Ett par poliser rusade fram och sleto av mig min vita hatt och gåvo order, att jag måste skyla handtagen på kryckorna, som äro virade med rött. De ha sådan skräck för vitt och rött, vilka färger påstås användas av förrädarna.

C. J. Bergquist talade på förmiddagen i gudstjänsten och jag på eftermiddagen. I morgon hoppas vi komma med buss, d. v. s. lastbil, direkt till Loyang.

Ella Dahle.

(Ur Jönköpings-Posten.)

Julfest i Ishih flickskola.

Den 8 dec. hade vi julfest i Ishih flickskola. Dagen före hade endast "vissa äldre personer" ägt tillträde till den skolsal, där festen skulle hållas. Där pyntades och gjordes så julfint, men eleverna skulle inte få se det, förrän när festen skulle börja. Med svenska och kinesiska grannlåter smyckades salen, och när det var färdigt, såg det riktigt trevligt ut. På en av väggarna hade vi hängt en pappersbonad, på vilken var målat i stora röda kinestecken: "Ära vare Gud i höjden. Frid på jorden." Julgran, d. v. s. en cypress, saknades inte heller. Den var prydd med ljus, flaggor, glitter och annan grannlåt.

Äntligen kom stunden, då alla i skolan tillätos att gå in i festsalen. Ute var det mörkt och dystert, vilket gjorde att den i julljus strålande salen verkade desto mera inbjudande. Det grep mitt hjärta, när jag såg kinesflickorna komma in till denna fest. Samma orsak, som gjort att vi där hemma i Sverige fått fira den ena julen efter den andra var också orsaken till denna fest: Guds stora kärlek.

Festen började med att vi unisont sjöngo "Glad, glad jul". Så nedkallades Guds välsignelse över vår samvaro, och Lisa Gustafsson talade om Adventskonungens ankomst. Sedan vidtog ett omväxlande program med korta tal, berättelser, dialoger och många julsånger, dels unisona dels sjungna av olika grupper och somliga med inövade kroppsrörelser. Jag fäste mig särskilt vid hur den unga kindergartenslärarinnan talade till flickorna om vad de olika föremålen, som vi prytt salen med, ville tala till oss om. Allt ville djupast syfta på Guds kärlek.

En punkt på programmet var tändandet av alla ljusen i granen. Varje deltagare i festen fick tända ett ljus och därvid utantill läsa ett bibelord om ljuset. Det var så ljuvligt att här, där det finns så mycket andligt mörker, få höra så många ord om ljuset.

Rätt vad det var bankar det på dörren, och in träder en jultomte, klädd i rävskinnspäls och med en röd luva på huvudet. Hans "ansikte" hade en av lärarinnorna gjort av gråpapper. Hår och skägg voro av bomull. Han hade verkligen en kostlig uppsyn! Nätt och jämnt hade han hunnit in genom dörren, förrän det blev ett väldigt liv och väsen i salen. Högljudd gråt blandade sig med högljutt skratt. Jag tror att allesammans framalstrade ett läte av något slag. De minsta flickorna, som inte varit med om en julfest förr och inte sett någon tomte, sökte skyndsamt en tillflykt hos någon av de vuxna. En liten flicka, som är så väldigt lik en gumma, kröp in i pastor Weis famn, och han beskyddade

henne väl, under det att han skrattade så att tårarna trillade utefter kinderna. Tomten hade två kappsäckar med sig, men för småflickornas skull måste vi be honom, att avlägsna sig, innan vi kunde öppna och se, vad som fanns i dem. "Men innan jag går, skall jag nog sjunga en sång för er", sade tomten, och så sjöng han: "Wang chien tsou ..." (framåt gå), så att skratten och gråten ökade ännu mera.

Grupp av barn frånn Ishih. Foto: Lisa Gustafsson.

När vi öppnade kappsäckarna, befanns det, att tomten haft med sig ett par vackra julpaket till var och en av eleverna, till läraren och lärarinnorna och till tjänarna, och så småningom blev det alldeles slut på gråten, och det blev bara fröjd. Allesammans fingo också en gottpåse var, och det var förstås mycket välkommet.

Som avslutning talade pastor Wei till barnen. Han har stor förmåga att tala till sitt eget lands barn, så att de både lyssna och begripa. Han nämnde bl. a. om herdarnas förskräckelse för ängeln och barnens rädsla för tomten och om Guds stora julgåva till människorna. Efter att ha tackat Gud för allt gott och nedkallat hans välsignelse, skildes vi alla åt. Jag tror, att vi alla kände att Gud välsignat festen, både den roliga och den allvarliga delen av densamma!

Runa Hägg.

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

"Var vid gott mod!" Så ljöd en gång det uppmuntrande ordet till en stackars man, som i sin nöd fick förebråelser av människor för att han ville söka Herrens Jesu hjälp. — Nu är det nöd runt om i världen. Mycket som människor ha byggt upp håller på att ramla. Men mitt u[illegible] detta få vi tillropa varandra: Varen v[illegible] gott mod! ty Mästaren kallar oss till sig. Han kallar oss in i innerligare gemenskap med sig och till fortsatt frimodig gärning för sitt rike. Varen vid gott mod! — Trots svårigheterna är det väl ej heller mycket som likt missionsarbetet nu kan fylla med djup tacksamhet och frimodighet.

Missionsresor i hemlandet.

Trösträrkande är det att få kallelserna till resor för Missionen. Martin Lindén och Lisa Blom besökte söndagen den 14/1 Norrköping och blevo mycket uppmuntrade av gemenskapen med Missionens vänner där. Den 21—26/1 var Martin Lindén i Göteborg, där han vid bibelstudier och missionssammankomster fick möta Missionens vänner. Den 5—17/1 besökte Martin Bergling på kallelse av södra distriktet inom K. F. U. M. ett 10-tal platser i Skåne och

Blekinge, och den 5—7/2 besöker han några platser i Närke. Wilhelm Bergling reste den 31/1 till Skellefteå för att där och på närliggande platser resa för Missionen ett par veckor.

Kinanytt från S. M. K:s missionärer.

Förutom de meddelanden, som införas å annan plats i tidningen, ha vi fått brev från Bloms i Yuncheng, skrivet den 25/12, samt från Gösta Goës av den 30/12. De hade fått fira julen i lugn. Hugo Linder har i brev från Pucheng av den 28/12 meddelat om sin och Marie Linders klenhet och deras önskan att under den kommande våren få dra sig tillbaka från det aktiva arbetet. De behöva mycken förbön om uppehållande nåd.

S. M. K:s ekonomi.

Underbart fyllde Gud Missionens behov under år 1939. Såsom framgår av redovisningen för januari har Herren även under denna månad i nåd tänkt på oss. Må vi med ödmjukt tack för hans trofasthet hitintills bedja honom fylla alla behov under kommande dagar.

*

Missionsnyheter från olika fält.

Kina Inlandsmissionen har från Storbrittanien, Nord-Amerika och Australien efter krigsutbrottet till i början av december 1939 kunnat utsända 16 nya manliga missionärer, varjämte 40 äldre missionärer ha kunnat återvända till missionsfältet. Två nya kvinnliga missionärer utsändes under december månad. Även efter krigsutbrottet har Gud försett med de behövliga medlen för denna mission och dess mer än 1.300 missionärer.

På grund av krigsförhållandena i Kina har det på många platser varit mycket svårt att uppehålla den regelbundna evangelisatoriska verksamheten. En svensk missionär skriver: "Ulven har härjat svårt i församlingen genom villfarande lära och denna världens väsende, som många troende fallit offer för. Ett stort antal församlingsmedlemmar ha måst uteslutas, ledsamt nog." — Manar icke detta till allvarlig bön för verket därute?

Peter Torjesen, missionär inom *Den Norske Kinamisjon,* blev dödad den 14 december vid ett flygangrepp emot staden Hokü i Shansi, norra Kina. Han dog på sin post såsom ett Kristi sändebud. Gud tröste hans hustru och fyra barn!

Svenska Mongolmissionen har för närvarande tio missionärer ute på sitt fält i Mongoliet. Fyra av dem äro placerade i Hattin-Sum, fem i Golchaggan och en i Kalgan. — Fru Elsa Skallsjös gosse Stefan, som genom en olyckshändelse förlorat bägge fötterna, är på bättringsvägen. Han kan nu åka omkring i en rullstol. Men ännu tar det lång tid innan han kan gå. Må vi bedja för honom och för hans mor.

Svenska Kyrkans Missionsstyrelse har under det gångna året haft glädjen få utsända 17 nya missionärer till sina fyra missionsfält. Dess missionärskår, inberäknat fruarna, uppgar nu till 132, av vilka 100 äro ute på missionsfälten. Kostnaderna för arbetet beräknas till 1.340.000 kronor. Dessutom inflyta på missionsfälten för verksamheten omkring 450.000 kronor, allt vittnande om glädjande offervilja. Inom Svenska Kyrkans missionsfält i Afrika, Indien och Kina förkunnas Guds ord på mera än 800 platser. Vilka möjligheter till välsignelse och vilket hopp om en härlig skörd!

Evangeliska Fosterlandsstiftelsens utgiftsstat för 1940 uppgår till 925.000 kronor. Följande missionärer beräknas utresa till missionsfälten: *Till Indien:* Fröken Linnea Bojner i februari 1940, pastor och fru Uno Axelson samt sjuksköterskan Maria Nymark under hösten 1940. *Till Afrika* (Tanganyika): Fröken Tekla Nilsson under januari samt fröken Ruth Eriksson under hösten 1940.

För tjänst på *Svenska Alliansmissionens* fält i Indien avskildes den 4 feb-

ruari i Jönköping fröken Siv Bergkvist. Söndagsskolorna inom Svenska Alliansmissionen hoppas kunna underhålla henne såsom sin missionär.

Örebro Missionsförening har sju missionärer, vilkas avresor blivit fördröjda på grund av kriget. Nu hoppas de emellertid att i dagarna kunan resa till sitt fält i Franska Ekvatorialafrika. De äro: Stig Axelsson, Venzel Eriksson, Valfrid Mjörnell, Linnea Larsson, Svea Blom, Ragnhild Fransson och Gurli Sjöstrand.

Finska missionssällskap bedriva bl. a. mission i Palestina, Njassaland, Sydväst-Afrika, Indien, Kina och Japan. Deras missionärer äro nu i en mycket prekär ställning, enär stora svårigheter uppstått då det gäller att sända medel för deras underhåll. Många av deras understödjare ha mist mycket av sin inkomst eller rent av förlorat både hem och allt genom det nu pågående kriget.

I februari 1888 hölls *i Tokio* en högtid med anledning av att Bibeln i sin helhet översatts till japanska språket. Sedan dess ha tjugoåtta och en halv miljoner exemplar av de heliga skrifterna blivit spridda i Japan.

Martin Bergling.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under jan. 1940.

Allmänna missionsmedel.

1.	A. N.	10:—
2.	Södra Distr. av Sveriges K. F. U. M., till Martin Berglings underh.	300:—
3.	M. o. S. S., Östersund, till Hanna Wangs d:o	200:—
5.	Offer fr. Bureå Kinakrets	25:—
6.	E. G., Grönskåra, sparb.medel	15:—
7.	Sanda gamla syfören.	38:23
8.	"Ett litet tackoffer"	50:—
9.	B. N.	75:—
10.	B. N., Hoverberg	10:—
11.	E. H., Ljusvattnet, sparb.	4:50
12.	"Dagskassan d. 2 jan. 1940"	750:—
13.	-v -n, Höör	25:—
14.	M. S., Mora	27:75
15.	H. J., Skövde	52:75
17.	B. o. K. L., Stockholm	30:—
19.	I. B., Duvbo, i st. för krans vid Amelie Mobæckers bår	10:—
20.	Kristl. Yngl. fören., Sthlm 400:—, K. F. U. M., Örebro 500:—, Centralfören., Sthlm 500:—	1400:—
21.	H. o. I. J., Gbg	25:—
22.	E. B., Niemisel	5.—
23.	K. G. A., Jkpg, till Frances o. Åke Haglunds underh.	50:—
24.	B. S., Frånö	7:75
25.	Walleberga syfören.	80:—
26.	V. P—s. missionsask	35:—
27.	A. S., Nkpg	6:—
28.	J. N., Örebro	7:75
29.	G—r	15:—
30.	T. J., Östersund	50:—
31.	G. G—r, Uppsala	50:—
32.	E. U.—d, d:o	6:—
34.	Husaby Mfg, del av sparb.medel	50:—
35.	Vid Trettondagens möte i Betesdakyrkan, Sthlm, sparb.medel 225:—, offergåvor 522:—	747:—
36.	F., Duvbo, sparb.medel	32:55
37.	K. B., Duvbo	10:—
38.	Koll. på K. F. U. M., Karlskoga	16:—
39.	O. B., Örebro, en sparbössa	11:20
40.	"Gunnars sparbanksbok"	10:20
41.	E. E., Skellefteå	5:—
42.	S., Hovmantorp, gm A. S., Jkpg	50:—
43.	S:t Göranskretsens sparb.-tömning, 6/1	507:50
44.	E. I., Sthlm, en sparb.	12:—
45.	"Min nyårsgåva", gm A. B., Skellefteå	5:—
46.	"M. L., en nypa mjöl", gm d:o	10:—
47.	"Gullans julgåva", gm d:o	10:—
48.	M. H., Birsfelden	2:25
50.	Offerkuvert, I. T. B.	10:—
51.	H. E., Lindesberg	2:75
52.	I. H., Lidingö	5:—

53. Rönnskärs "Bröder i Kristus", möte i Skelleftehamn 2/1 ... 19:—
54. Kinalänkarna, Uppsala, sparb. 51:35
55. Koll. i Nylands missionshus, trettondedagen ... 27:—
58. I. D., Nora stad ... 10:—
59. Koll. vid samkväm i Östersund, trettondedagen ... 45:—
60. Ingelstorp o. Glemmingebrokretsens sparb.tömn. ... 78:50
61. Tillägg till koll. trettondedagen 10:—
62. G. S. ... 10:—
64. H., Stensjön, i st. för blommor vid Valter Erikssons bår ... 10:—
65. A. H., d:o, till Ebba Vidéns underh. ... 25:—
66. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs d:o ... 50:—
67. E. A., sparb. gm J. G., Vadstena ... 10:—
68. G. S., Färnabruk ... 10:—
69. M. L., Sthlm ... 10:—
70. "Kinavänner", Köping, sparb.-medel o. offergåvor ... 130:—
71. E. C., Ö. Korsberga, till Farbror Eriks minne ... 7:75
72. A. Å., Duvbo, sparb. ... 5:22
73. D. E. B., d:o ... 10:—
74. Björkö Mfg, sparb.medel ... 28:—
75. R. S., "min trettondedagsgåva" ... 150:—
76. E. B., Sthlm ... 10:—
77. O. S., Piteå, ur sparbössan .. 50:—
78. A. N., Bjärnum, till H. Wangs underh. 100:—, till E. Lenells d:o 100:— ... 200:—
79. Sv. Alliansmissionen, Jkpg, till Aug. Bergs underh. 1000:—, till Hugo Linders d:o 1500:— 2500:—
80. R. o. L. B., Skelleftehamn ... 10:—
81. E. S. H. ... 100:—
82. F. M., Stocksund ... 18:—
84. L., gm G. H., Rök ... 10:—
85. L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins underh. ... 900:—
86. H. H., Virserum, "Herrens tionde" ... 30:—
87. O. S., Sthlm ... 10:—
88. S. T., Maspelösa ... 350:—
89. Koll. vid Kinalänkarnas möte, Lund ... 14:—
90. Håsjö Flickscoutkår, Västede . 85:—
91. G. N., Duvbo, sparb.medel ... 25:—
92. K. W., Ystad ... 2:75
93. O. H. ... 15:—
94. A. N., Ursviken, "mitt tackoffer" ... 50:—
95. M. V., Mörrum ... 2:75
96. E. T., Kåge, till Thyra Lindgrens underh. ... 15:—
98. M. S., Nkpg ... 50:—
99. H. C., Adelsö, "mina namnsdagspengar" ... 11:—
100. "Sparbössa" ... 48:25
101. E. P., Mariestad, sparb.medel 4:—
102. L. S., Obbola, till E. Lenells underh. ... 25:—
103. S. o. J., till Arvid Hjärtbergs underh., gm A. H., Eksjö ... 15:—
107. Tvenne länkar i Håkansö, gm A. L. ... 10:—
108. Kinalänkarnas i Klippan sparbössetömning till Hanna Erikssons underh. ... 110:—
109. H. L., Piteå ... 50:—
110. Sparb.tömning i Flisby missionshus, 7/11 ... 134:50
111. E. J., Skien, sparb.medel ... 17:—
112. Koll. vid Malmölänkarnas julfest, 8/1 ... 58:—
113. I. K., Linköping, till Ebba Vidéns underh. ... 10:—
114. Kinna—Kleva—Kestads Mfg, sparb.medel ... 100:—
115. Kv. syfören., Bogla, till kv. arbetare i Kina ... 94:81
116. Habelsbolets Mfg ... 25:—
117. Ö. H. K. U—d, Mörteryds Ungd.fören. 100:—, Näsby d:o 25:—, Slättåkra d:o 20:—, D:o Mfg 25:—, till M. Lindéns underh.; Ulriksdals Ungd.-fören. koll. v. kretsmöte 35:35, D:o sparb.medel 33:40, till C. Bloms underh.; D:o d:o 33:40, Skede-Ekekulls Ungd.fören. 20:—, Slättåkra Mfg 25:— ... 317:15
118. Sparb.medel o. koll. i Tranås, 14/1 ... 300:—
119. H. H., Karlskrona ... 7:75
120. "En tacksamhetens o. kärlekens droppe i de stora behoven" .. 50:—
123. T. K., Kristdala, gm M. C. .. 25:—
124. "Onämnd" ... 10:—
125. A. B., Hjoggböle, "min trettondedagsgåva", gm A. B., Skellefteå ... 10:—
126. "Tack för minnet av d. 10 jan.", gm d:o ... 10:—
127. B. o. L. J., Klippan, till Hanna Erikssons underh. ... 10:17
128. K. F. U. M., Hbg, resebidrag . 10:—
129. B. G., Råå ... 15:—
130. B. J. E., Osby ... 25:—
131. N. N. ... 10:—
132. V. K., Hbg ... 22:75
133. O. H., Karlskrona ... 7:75
134. M. P., Umeå, till Elna Lenells underh. ... 10:—
135. A. J., Mörön, gm E. E. ... 2:—
136. E. E., d:o ... —:75
137. L. S., Sthlm ... 30:—
143. S. J., Örebro ... 550:—
144. H. J—n ... 20:—
145. M. P., Murjek ... 5:—
146. "Vrigstad" ... 10:—
147. Södra K. F. U. M:s distr. le-

daredagar å Sundsgården, resebidr. ..... 20:—
148. R. J., Vetlanda ..... 10:—
151. Söndagsskolbarnen i Skyttmon, sparb.medel ..... 18:—
152. "En gammal vän", gm J. G., Hbg ..... 3:—
153. "Onämnd", sparb.medel, gm N. B., Tranås ..... 9:—
154. Offer vid missionssamkväm å K. F. U. M., Nkpg, 14/1 ..... 170:35
155. Nettoinkomst på servering vid d:o 91:70
156. A. D., Lundsbrunn, "en blomma på Majas grav 25/1" ..... 10:—
157. Daggryningen i K. M. A., till Birgit Berglings underh. ..... 900:—
158. K. F. U. K:s Centralfören. o. K. M. A., till Astrid Löfgrens d:o ..... 900:—
159. S. J., Skövde, "ett minne efter min älskade Mor" ..... 40:—
160. Kinnavännerna i Köping, efterskörd till sparbössetömning . 22:—
161. M. L., Simrishamn 2:75
162. K. F. U. M:s Pojkavd., Kristinehamn, insaml. för Kina ... 27:25
163. Länkmöte i prästgården, Piteå 23:—
165. S. ..... 5:—
166. P. J., Spöland 7:75
167. M. o. J. M., Sthlm ..... 100:—
168. E. B., Äppelviken ..... 25:—
169. E. B., en sparbössa 30:28
170. I. o. L. N., Luleå, till missionärernas underh. ..... 15:—
172. Kinalänkarna, Edsbyn, sparb.-tömning, till Runa Häggs underh. ..... 15:—
173. A. F., Piteå, sparb.medel .... 25:—
174. "På årsdagen av älskad Makes bortgång", gm A. B., Skellefteå 10:—
175. N. S., "Mitt tackoffer", gm d:o 10:—
176. M. H., "ett tack för min lilla kära syster", gm d:o ..... 10:—
177. E—a E., Alntorp ..... 10:—
178. Visby Femöresfören., till evangelisation i Kina 22:50
179. Älvsjö Kyrkl. Ungd.fören. ... 10:—
180. H. A., Gbg ..... 10:—
181. Ynglingaf. "Libanon", Gbg, vid M. Lindéns besök ..... 100:—
182. Koll. vid Kinakretsens Gbg, kinamöte 26/1 ..... 93:50
183. R. B., Räflanda 2:75
184. "Onämnd", gm E. R., Växjö .. 12:—
185. A. H., Skövde, "en liten hälsning på Gerdas dag 27/1" ... 15:—
187. Återburna resemedel 35:90
188. Uppsvenska Distr. av K. F. U. M., till Morris Berglings underh. ..... 450:—
189. Sparb.medel fr. Appleryd o. skolorna där ..... 101:—
190. K. K., Björköby ..... 20:—
191. K. O., Mariestad, "födelsedagsblommor" ..... 20:—
193. E. S., Skönberga 2:75
194. H. H. C., tillägg till sparb.-tömningen i Ulriksdal ..... 15:—
195. K. D., Växjö, rab. å H. S. Ö. . 11:42
196. E. o. A. R., gm d:o ..... 15:—
197. G. A. N., gm d:o ..... 15:—
198. L. P., gm d:o ..... 10:—
199. I sparbössan, gm d:o 2:50
201. Kristinebergs söndagsskola, till W. Berglings underh. 21:45
202. S. S. ..... 10:—
203. A. S., Fröskog ..... 5:—
204. "En länk, en tömd bössa" ... 5:—
206. "Gunnar" ..... 10:—
207. L. L., Stockholm ..... 10:—
208. Från mötet på K. F. U. M. ... 6:50
209. H. K., Stockholm ..... 5:—
210. B., Stockholm ..... 10:—
211. F. B., Stockholm 7:75
212. 1/3 av behållningen vid skördefest i Skärvsta, gm F. B., Sollefteå 57:75
213. Kinavänner i Trelleborg, gm A. C., Trelleborg ..... 45:—
214. K. S., Vinslöf, "Åt Herren" .. 25:—
215. R. R., Norrköping ..... 10:—
217. Obbola K. F. U. K., till Dagny Nordgrens underhåll, gm L. S., Obbola ..... 50:—
218. Systrarna H., Stensjön, "en blomma på Judiths grav 31/1" 35:—
219. Årsbidrag från Ekekulls mfs, gm E. J., Skede ..... 25:—

Kr. 15.985:23

Särskilda ändamål.

4. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. i Tali ..... 10:—
16. E. L., Piteå, till Dagny Nordgren, att anv. enl. överensk. .. 100:—
18. En vän till barnh. i Sinan ... 10:—
33. G. H., Luleå, till Chi Pao-los underh. ..... 250:—
49. K. A., Holmestad, till Maria Petterssons barnh. ..... 5:—
56. H. I., Älgarås, till barnh. i Sinan 7:75
57. Söndagsskolbarnens i Brobacka sparbössa, till d:o 21:44
63. M. Ö., Stocksund, till lidande o. nödställda på missionsfältet 50:—
83. S. G., Jkpg, till Maria Petterssons barnh. ..... 50:—
97. E. T., Kåge, till T. Lindgren, att anv. enl. överensk. ..... 10:—
104. S. S. K. barnen i Värna, till

	Maria Petterssons barnh. i Sinan, gm M. L., Värna	10:—
105.	B. W., Figeholm, till d:o, att anv. efter gottf.	11:75
106.	A. K., till d:o, för d:o	13:25
121.	E. N., till Dagny Nordgren, att anv. efter eget gottf.	20:—
122.	A. L., Kristdala, till I. Ackzells arbete bland. kv. o. barn, gm M. C.	5:—
138.	A. H., Sthlm, till d:o, att anv. efter gottf.	45:—
139.	L. U., d:o, till Maria Petterssons barnh.	25:—
140.	S. J., Örebro, till kapellet i Hancheng	100:—
141.	D:o, till Schen Sun-tangs underh.	250:—
142.	D:o, till en skolgosses d:o	100:—
149.	E. J., Vetlanda, till G. Carlén, att anv. enl. överensk.	15:—
150.	Gräsgårds Missionssyfören., till M. Ringbergs verksamhet .	100:—
164.	E. A., Borås 2, till de nödl. ...	20:—
171.	I. o. L. N., Luleå, till Hanna Wang för behövande kineser .	35:—
186.	E. B., Kopparberg, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf.	10:—
192.	A. P., Grebo, till I. Ackzell, att anv. efter gottf.	10:—
200.	K. D., Växjö, till en skolgosses underh.	150:—
205.	"Göteborgsmedlem", till Maria Petterssons barnhem	100:—
216.	I. W., Stockholm, till Runa Hägg för flickorna i Ishih ...	5:—
	Kr.	1.539:19

Allmänna missionsmedel	***15,985: 23***
Särskilda ändamål	***1,539: 19***
S:a under jan. mån. 1940 Kr.	***17,524: 42***

Med varmt tack till varje givare!

"Så skall ock min Gud efter sin rikedom i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giva eder allt vad I behöven." Fil. 4: 19.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*, utkommer 1940 i sin 45:e årgång.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för Missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Ett underbart testamente. — † Fru Elin Holmgren. — Välkomstmöte. — Från Red. och Exp. — Ny ledamot i Kommittén. — Till Sveriges missionsvänner. — Från missionärerna. — Från när och fjärran. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1940. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 4. 45 ÅRG. 25 FEBR. 1940 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

KÄLLSPRÅNG I ÖDEMARKEN.

Jes. 35: 1.

Ett österländskt ordspråk säger, att den person, som kan få ett grässtrå att växa där förut något sådant icke fanns, har icke levat förgäves. Tanken härpå kommer oss i minnet, då vi läsa om vilka storverk som utförts i det av italienarna erövrade Libyen. Koloniseringen av den libyska öknen är ett storslaget och djärvt experiment. Sahara har förut gäckat alla mänskliga försök att förvandla öknen till fruktbar mark. — "Vatten måste finnas", sade marskalk Balbo, och en skara av yrkesskickliga ingeniörer och bergborrare anställdes. Tid, arbete och en otrolig massa penningar nedlades på ett till synes fruktlöst arbete. Man kunde tänka, att man lika gärna kunde plocka dadlar vid Nordpolen som försöka att få vatten ur detta världens mest vattenfattiga område. Men man borrade djupt. Tvåhundra meter, trehundra meter. Lika torrt. Inte en vattendroppe. Trehundrafemtio meter. Fruktlöst. Men plötsligt, då man kommit till ett djup av fyrahundra meter, sköt en vattenstråle upp ur jordens innandöme. Och nu rinner vattnet i fåror och kanaler samt uppsamlas i cementerade bassänger. Grönskande ängar och leende olivlundar växa upp ur den torra och ofruktbara, tillförne så tröstlösa jorden.

"Öknen och ödemarken skola glädja sig, och hedmarken skall fröjdas och blomstra såsom en lilja." (Jes. 35: 1.)

I Johannesevangeliets fjärde kapitel läsa vi om ett annat mästerstycke i fråga om att finna en fördold källåder, denna gång i ett människohjärta.

Vi känna alla så väl till händelsen. Det var till det yttre en för andliga behov otillgänglig kvinna, lik en tillsluten mussla. Hon möter den som "rannsakar hjärtan", och han gör det första borrningsförsöket. Då visar sig motståndet: "Huru kan du, som är en jude, bedja mig, som är en samaritisk kvinna, om något att dricka?" Ett nytt borrningsförsök följer emellertid: "Förstode du Guds gåva, och vem den är som säger till dig: 'Giv mig att dricka', så skulle i stället du hava bett honom, och han skulle då hava givit dig levande vatten." — Även detta försök mötes av motstånd: "Herre, du har ju intet att hämta upp vatten med, och brunnen är djup." — Ännu ett försök göres. Den tålmodige brunnsborraren giver ej upp hoppet. "Gå och hämta din man!" Nu tycks det som om den fördolda källådern, det sovande samvetet, hade påträffats. "Jag har ingen man." Men ännu röner Mästaren motstånd. Kvinnan ger sig in på teologiska spörsmål om vilket som är den rätta platsen för Faderns tillbedjan. Messiashoppet fanns dock i hennes hjärta, och då Jesus säger henne, att den som talade med henne var Messias, heter det: "Kvinnan lät sin kruka stå."

Är icke detta ett härligt exempel på huru det tillgår, då en själ finner Frälsaren? Mästaren med den andliga slagrutan i sin hand har påträffat vad han sökte, frälsningsbehovet hos en syndig människa, och genast blev resultatet, att en källa med levande vatten sprang upp. Hon gick in i staden och sade till folket: "Kommen och sen en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Månne icke han är Messias?"

"Tränger i dolda djupen ner Tanken, som söker och spanar,
Finner jag, var mitt öga ser, Spår av en vilja, som danar."

*

Vad är väl missionsarbetet annat än ett försök att med evangelii underbara makt söka påträffa de många dolda källådror, vilka finnas i ett till synes hårt och otillgängligt människohjärta? Säger icke profeten: "Är icke mitt ord — likt en hammare som krossar sönder klippor?" (Jer. 23: 29.) Vilken fröjd är det icke för ett Herrens sändebud att få bevittna, att en själ i hednavärlden likt den samaritiska kvinnan "låter sin kruka stå och går in i staden", börjar fatta det eviga livets innebörd och bär vittnesbörd om detsamma för andra. Sådant ha vi i rikligt mått fått uppleva, och sådan skall vår erfarenhet såsom missionsfolk i framtiden ock bliva, då vi överlämna oss såsom lydiga redskap i den store Mästarens händer.

August Berg.

Hemförlovade missionsvänner.

På vår missionsexpedition erinras vi ofta om trogna missionsvänner, och dessa påminnelser fylla oss med glädje. Varje uttryck för deras kärlek till Herren och till Missionen, som kommer till vår kännedom, är en sådan glädjande påminnelse. Ibland kommer också meddelande om att någon av våra vänner fått hembud. Sådana meddelanden äro också påminnelser om trogna vänner och deras insats, och fastän de fylla oss med vemod, ge de också rik anledning till tacksägelse.

Vi sakna våra vänner och medhjälpare, och den saknaden är djup och innerlig, men på samma gång tacka vi Gud för deras kärlek och insats i det arbete, som blivit oss anförtrott, samt för att de lyckligt bärgats från jordlivets oro och strid. — Under de senaste månaderna ha flera sådana meddelanden nått oss, och vi vilja nu erinra om några av dem.

*

Redaktör *Carl Boberg*, som fått bryta upp för att vara med Herren, var under många år revisor för Svenska Missionen i Kina, och han gav också på annat sätt uttryck för sin kärlek till Missionen och för sin villighet att giva vårt arbete sitt stöd. Minnet av honom såsom revisor är för mig ett mycket ljust minne. Han granskade bl. a. protokollen, och då han läste de olika paragraferna, gåvo de ofta anledning till lärorika och uppmuntrande samtal. Tanken på honom blir också en påminnelse om hans medrevisorer: Överste Ch. D. Tottie och Direktör F. T. Olsson, vilka tidigare fått hembud. Jag riktigt ser dem alla tre framför mig, och det är som om jag hörde dem samtala. Revisionerna voro verkliga högtidsstunder, som vi minnas med stor tacksamhet. Större är dock högtiden "i himlen inför Lammets stol, där Lammet själv är Sions sol". — Om den högtiden har Carl Boberg lärt oss att sjunga:

"Vad är det för sång som brusar
likt en flod och sinnet tjusar
med de helga toners fröjd?
O, det är den nya sången,
som, ur frälsta hjärtan gången,
fyller alla himlars höjd.

Herre, lös och stäm min tunga,
att ock jag må kunna sjunga
i förklaring denna sång!
Giv min själ den vita dräkten,
då den stora morgonväkten
bryter fram i glans en gång!

*

Predikant *Walfrid Andersson*, Vetlanda, har också fått hembud efter ett välsignelserikt liv i Herrens tjänst. Han var under en följd av år ordförande i Östra Härads Kristliga Ungdomsförbund, en organisation som lämnar underhåll till fyra av arbetarna inom Svenska Missionen i Kina. Han var sedan 1913 ombud för vår mission och har alltid varit en kärleksfull och förstående vän. Helt hastigt kom hembudet till vår vän, och tomrummet efter honom är stort.

Kyrkoherde *V. Westling*, Lindesberg, är ett annat av våra ombud, som fått hembud. Han har varit ombud sedan 1917 och gav alltid våra representanter ett varmt och kärleksfullt mottagande, då de besökte Lindesberg. Villigt ordnade han också med resturer i trakten däromkring, och vi stå i stor tacksamhetsskuld för vad Gud har givit genom honom.

*

Då vi med saknad tänka på våra vänner, som fått hembud, gå våra tankar också till deras närmaste. Saknaden är för dem ännu större, och vi bedja, att all hugsvalelses Gud må trösta och hugsvala dem. Vi bedja också, att Gud må sända andra, vilka äro villiga att tjäna vår mission i de hemgångnas ställe. "Då vi nu hava omkring oss en så stor hop av vittnen, må ock vi lägga av allt som är oss till hinder, — — — och med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd." (Hebr. 12: 1.)

Martin Lindén.

»Vad ljus över griften! Han lever, o fröjd!
Fullkomnad är skriften, O salighets höjd!
Från himmelen hälsad, Han framgår i glans,
Och världen är frälsad, Och segern är hans,
Bortvältad är stenen och inseglet bräckt,
och vakten har flytt för hans andes fläkt,
Och avgrunden bävar. Halleluja!»

J. Th. Sandberg 70 år.

Den 4 mars inträder ännu en av våra medarbetare i sjuttioåringarnas led, nämligen komministern i Bergvik, *Theodor Sandberg*.

Det är rätt svårt att fatta att så är förhållandet, ty huru väl minnes jag icke, käre broder Theodor, då du som nyutkommen till Kina, delade mitt ungkarlshem i Tungchowfu (Tali), och hurusom vi två nu och då gjorde gemensamma missionsresor i det då så oupparbetade stora distriktet! Sedan satte du och jag bo. Vi bodde i var sin ända av staden. Tiden gick, och vi gjorde ofta påhälsningar hos varandra, ofta bärande våra små gossar på armen, då vi gingo genom stadens gator! Senare flyttade vi till Yuncheng och arbetade lyckligt tillsammans i flera år, du som Missionens nitiske och aktade finanssekreterare, samtidigt med att du undervisade i seminariet. För alla de gånger våra missionärer kommo till dig med tomma kassor, undrande om de hade något att fordra! Alltid vände de tillbaka med glädjestrålande ansikten, ty om någon var villig att hjälpa, nog var det då du! Så fördes du hem till Sverige, och då din återresa till Kina, på grund av oroligheter måste uppskjutas, ledde detta till slut till att du såg det vara Guds ledning för dig att inträda i kyrkans tjänst i hemlandet.

Som komminister i Bergvik, Uppsala stift, Hälsingland, har du tjänstgjort i mer än tio år, men nu skall du avgå som emeritus och slå dig ner i Tranås, din gamla hemtrakt, ty du är född i Linderås. Vi, dina kamrater och vänner inom Svenska Missionen i Kina, tacka dig för långvarig, gemensam tjänst. Först såsom ombud för Missionen och sedan som medlem av Kommittén har du, det veta vi, och din kära maka i bön och arbete försökt göra vad Ni kunnat för att göra även denna gren av missionsverksamheten känd i Hälsinglands bygder. Vi tillönska dig och din kära Sekine rik välsignelse från Gud under dagar som komma.

"Den rättfärdige grönskar såsom ett palmträd, såsom en ceder på Libanon växer han till." Ps. 92: 13.

August Berg.

Kinaföreningen i Eksjö 50 år.

Den 10 mars komma Kinavännerna i Eksjö att fira 50-årshögtid.

Det var i början av år 1890, som några unga missionsintresserade vänner kommo överens om att samlas för att bedja och arbeta för Svenska Missionen i Kina. Under det första året voro de åtta à tio stycken, men med åren har antalet vuxit så att vi nu kunna räkna ett 40-tal medarbetare.

Om den ringa begynnelsens dag skriver en av dem, som då var med: "Inte trodde jag väl, när vi började vår lilla Kinaförening i stor anspråkslöshet, att den skulle växa sig så stark och leva fram till 50 år. Av det lilla senapskornet har blivit ett stort träd till välsignelse för många. Upprinnelsen kommer jag väl ihåg. Vi voro två eksjöbor, som år 1889 genomgingo seminariet i Vetlanda. Där hade vi en

gudfruktig lärarinna samt en äldre kamrat, som nitälskade för vår frälsning och ivrigt bådo Gud för oss och de övriga i klassen.

Så led året mot sitt slut, och vi stodo snart inför uppbrottet. Då kom August Berg till Vetlanda för att säga farväl, innan han första gången for ut till Kina. Han höll möte i missionshuset, och vi båda voro där. Vi blevo djupt gripna, ställdes inför ett avgörande och funno den frid, som övergår allt förstånd. I samma stund vaknade också kärleken till missionen, ja, jag tror nästan, att den fanns där förut, och så beslöto vi båda, som ju delade allt, att vi skulle försöka samla några vänner, när vi kommo hem till Eksjö, för att arbeta för missionen i Kina."

Under tiden gingo ett par lärarinnor vid Eksjö folkskola och buro på en längtan efter att på något sätt kunna tjäna missionens Herre. De hade läst om Erik Folkes utresa till Kina och önskade av hela sitt hjärta att få höra mera om den mission, han påbörjat. Då kom d:r Gustaf Berg från Nässjö på besök till vänner i Eksjö och berättade om det nya arbetet, som upptagits i Kina.

Med stor glädje gingo de sedan till verket. På olika vägar hade kallelsen nått dem, och de voro villiga att gå in i tjänsten. De blevo trogna som förebedjare och senare som skaffare, ty att det nya missionsarbetet behövde medel, stod ju klart för dem.

Till ombud för Missionen kallades herr Samuel Johansson, i vars hem d:r Berg gästat. Med nit och trohet har han under de många åren tjänat missionens Herre, genom att ifylla och förmedla offergåvor och som förebedjare ihågkomma missionsarbetarna både ute och hemma.

Den första missionsförsäljningen inbringade kr. 76:50. Summan var ju ringa, men glädjen och tacksamheten till Gud över att få vara med i missionsgärningen var stor. Så följde försäljningar nästan årligen intill år 1925. Då beslöts det att följande år anordna bön- och offerdag istället. Vad vi av överfyllda hjärtan tackade Gud för denna högtid. Resultatet blev över 600 kr., något mera än vad de senaste årens försäljningar inbringat.

Tvenne missionärsavskiljningar ha ägt rum inom vår krets. Den första var år 1916, då fröken Judith Hultqvist invigdes, och den andra år 1933, då Arvid Hjärtberg, en av våra egna, utsändes.

Anade måhända en av de unga, som år 1890 var med, att Gud en gång skulle fordra hennes son som offergåva?

Så hade vi då fått vår egen representant därute. De många breven, som skrevos hem till Mor, fingo vi ofta del av. Vi få liksom leva med honom, dela hans glädje, dela hans sorg, och nu, då krigets faror lura, bedja Gud beskydda och bevara honom i gärningen.

Judith Hultqvist uppehöll kontakten med Kinakretsen genom brev därutifrån och besök under vistelserna i hemlandet.

Elsie och Carola Rudvall, nuvarande fruarna Bergquist och Bergling, älska vi också att nämna som våra, ty de ha haft sitt barndomshem i Eksjö och ha vuxit upp ibland oss. Därför känna vi, att de höra oss till.

De årligen återkommande offerdagarna ha för oss varit högtidsstunder, då vi tillsammans fått glädjas och fröjdas i Herren.

Vid våra arbetsmöten söka vi att få stillhet omkring Gudsordet men också att få en inblick i missionsläget genom lämplig litteratur.

Inte ha vi, som många andra, kunnat ge stora gåvor, men vi söka vara trogna förvaltare av det pund vi fått. Under årens lopp har vår lilla förening fått förmedla närmare 25.000 kr. till Svenska Missionen i Kina.

För oss ha våra arbetsmöten varit såsom vilostunder vid vägen. Vi känna, att det bara är av nåd som vi få

vara med i gärningen. När vi nu se tillbaka, huru har icke Gud välsignat och förmerat detta arbete. Därom kunna vi, senare tiders barn, vittna.

Vi önska instämma med Jesaja: "Herre, du skall skaffa frid åt oss, ty allt vad vi hava uträttat har du utfört åt oss." Jes. 26: 12.

A. H.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Från kommittésammanträdet.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina hade den 30 sistlidne januari sitt ordinarie vintersammanträde. Därvid blevo tre ledamöter, som stodo under omval, återvalda såsom ledamöter. De voro: Doktor *Karl Fries,* kapten *Oscar von Malmborg* och missionär *August Berg.* Fru *Ester Fredberg,* som också stod under omval, hade bestämt undanbett sig återval. Till ledamot av Kommittén i hennes ställe valdes fröken *Elsa Lundblad,* Umeå. Till ledamot av Kommittén på den efter missionsföreståndare Erik Folke vakanta platsen valdes t. f. missionsföreståndare *Martin Lindén.* De två suppleanter, vilka nu stodo under omval, återvaldes. Efter de nu förrättade valen består Kommittén av följande *ordinarie ledamöter:* Doktor Karl Fries, ordförande; missionär August Berg, vice ordförande; kapten Oscar von Malmborg, kassaförvaltare; kyrkoherde Gunnar Arbman; fröken Lisa Blom; musikdirektör Harald Gillgren; grosshandlare Sven Johnson; missionsföreståndare Martin Lindén; fröken Elsa Lundblad, tandläkare Josef von Malmborg; apotekare Karl Nilenius och disponent Gust. Törnqvist samt av *suppleanterna:* Folkskollärare Thure A. J. Carlsson; musikdirektör Gösta Harlin; komminister Johan Hoff; fröken Ella Josephson, komminister J. Th. Sandberg samt ingeniör Viktor Wisborg.

Kommitténs arbetsutskott består av *ordinarie ledamöterna:* D:r Karl Fries, missionär August Berg, kapten Oscar von Malmborg, fröken Lisa Blom och missionsföreståndare Martin Lindén samt *suppleanterna:* Musikdirektör Harald Gillgren och tandläkare Josef von Malmborg.

Till Svenska Missionens i Kina *representant i Svenska Missionsrådet* valdes missionsföreståndare Martin Lindén med missionssekreterare Martin Bergling såsom suppleant.

Den 14 mars.

Den 14 mars, den dag som sedan länge varit Svenska Missionens i Kina årliga tacksägelse- och bönedag, bedja vi att redan nu få påminna om. Det är dagen då missionär Erik Folke för första gången anlände till Shanghai och alltså årsdagen av vår förste missionärs ankomst till Kina. I år få vi fira denna dag utan att ha Missionens grundläggare och mångårige ledare kvar ibland oss i synlig måtto, men behovet att få fira denna dag är därför ej mindre. Vi känna i stället om möjligt ännu mycket mera behov av att få samlas till bön med tacksägelse och av att många den dagen samlas på olika orter till bön för oss och det arbete, som blivit oss anförtrott. Särskilda tacksägelse- och böneämnen komma att införas i vår tidning för den 10 mars.

I Stockholm anordnas möte på denna vår bönedag i *K. F. U. M:s lokaler,* Birger Jarlsgatan 35, *kl. 7 e. m.* Vid detta möte medverkar pastor *Petrus Hsi,* som nu vistas på Missionshemmet i Duvbo.

Bönemöten för S. M. K.

hållas i Stockholm *varje tisdag kl. 7 e. m. i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, och *varje fredag kl. 2 e. m. på S. M. K:s expedition.* Varmt välkomna!

Pastor Hsis besök i Sverige.

Vi kunna ej nu meddela huru länge pastor Petrus Hsi från Kina, som medverkade vid vårt årsmöte förra året,

kommer att stanna i Sverige, dit han anlänt från Finland, men vi hoppas att han medan han är kvar i vårt land skall kunna besöka åtskilliga platser och träffa så många missionsvänner som möjligt. De av våra vänner som kunna anordna möten för honom och önska att så göra torde godhetsfullt meddela detta till vår expedition. Vi skola sedan göra vårt bästa för att planera hans resor så att de uttalade önskningarna om besök tillmötesgås i den mån detta är möjligt.

Nöd förvandlad till nåd.

Utdrag ur privatbrev från fru *Hanna Eriksson*, skrivet i Ishih den 10 jan. 1940.

Nu ha vi redan hunnit några dagar in på ett nytt år. Gud allena vet, vad detta år skall föra med sig. Och Gud vare tack, att det endast är han, som vet det. Då slippa vi att gå och oroa oss i förväg utan få taga var dag ur hans hand och få nåden och kraften samtidigt.

Vi ha firat en lugn och god jul här i Ishih. Lisa Gustafsson och Runa Hägg ha varit i Chiehhsien över jul och nyår. De kommo hem i går och voro så glada över sin färd. Maria Nylin kommer antagligen hit på fredag och stannar väl omkring tio dagar.

Det är mycket oroligt för rövare nu på vägarna. Ett par av våra kristna från norra delen av distriktet kommo härigenom på väg till Yuncheng. De mötte vid flera tillfällen rövare. Flera uppträdde hotfullt men ingen gjorde dem något illa.

Det är ett stort Guds under, att våra evangelister och bibelkvinnor så gott som hela hösten kunnat vara ute i distriktet på olika håll. Också härinne i staden få vi än så länge oförhindrat fortsätta med vårt arbete.

Före jul hade vi en veckas bibelstudier här, ledda av pastor Uei. De voro till största delen ämnade för ungdom, och jag tror, att Gud hade mycket att säga flera ungdomar de dagarna.

Vi hade alla de kvinnliga, som vi ha här inom området, samlade hos oss en kväll i jul. Bland dem är det också några flyktingar norrifrån, och de flesta av dem ha lämnat sig åt Gud under den här bibelveckan. Under vår lilla julfest härinne berättade de om hur Gud dragit, lockat och blivit dem övermäktig. Du kan nog tänka dig, att det jublade i våra hjärtan, när vi sutto och lyssnade till deras vittnesbörd. Vi ha varit ledsna över dem många gånger, då vi inte ha kunnat märka någon mottaglighet hos dem. De ha kommit med på mötena, men det har också varit allt. Men fastän vi inte sett det, har ändå Guds Ande verkat på deras hjärtan. En pil har träffat då, en annan då, och nu under bibelveckan föll den sista förskansningen. De ha varit ivriga buddister och kommo hit endast för att söka skydd. De hade föresatt sig att inte låta sig påverkas av läran, men till slut blev Gud dem för stark. Så sås det ut ett korn då och ett annat då, och utan att vi veta det, faller det i god jord, gror och växer, och till slut få vi fröjdas åt frukten. Gud göre oss trogna under såendets tid.

*

Du känner ju Ti Ma-nao? Hon har varit oss och våra kristna till bekymmer många gånger, men nu sista gången hon kom, hade hon något att berätta, som gjorde oss mycket glada.

Det hade varit rövare i hennes hem, och de försågo sig grundligt och rundligt med vad som fanns i hemmet. Detta var ju inget glädjande, men det glädjande var hur fru Ti och hennes hemfolk reagerade inför detta oväl-komna besök.

Ett 40—50-tal rövare rusade en eftermiddag i skymningen in i hennes hem. Alla voro beväpnade, antingen med skjutvapen, knivar eller påkar. Den första, som de frågade efter, var

fru Ti, och de ville ha pengar, värdesäker och kläder. Men fru Ti hade just lämnat hemmet och gått över till den lilla gudstjänstlokalen, som de ha i byn. Rövarna hade flera gånger under dagen sänt sina spejare till byn och förvissat sig om att fru Ti var hemma. Det var henne de först ville åt. Hon är ju den, som har hand om allt i hemmet. De hade fått uppgift om att hon var hemma; om hon inte var i hemmet, så var hon säkert i möteslokalen, ty byn hade hon inte lämnat. Möteslokalen ligger nästan mitt emot fru Tis hem, och där satt hon och lyssnade till tumultet utanför. *Men hur rövarna letade och letade, så kunde de inte finna dörren till möteslokalen, trots att den var mitt framför dem!* Hade de funnit dörren och fru Ti, så hade hon säkert inte sluppit undan med livet. Inne i hemmet huserade rövarna vilt. De slogo äldste sonen med en tegelsten i huvudet (att han inte dog var ett rent under) för att pressa fram pengar. Denne son hade förut hårdnackat stått emot evangelium, men endast ett par veckor före överfallet hade han böjt sig för Herren Jesus. Och nu kunde han stå inför de grymma och inför döden utan fruktan. En del av hemmets kvinnliga medlemmar samlades i köket och bådo till Gud. När rövarna kommo utrusande i köket, funno de endast några kvinnor på knä. Rövarna förstodo ju inte, att de höllo på att bedja till Gud, utan trodde, att de intagit en ödmjuk ställning för att blidka dem! Och de gingo sin väg igen utan att göra kvinnorna något ont! Trots att både fru Ti och de övriga i hemmet ha förlorat mycket av sina ägodelar, tacka de dock Gud, att ingen blev dödad. "Och nu veta vi", säga de, "att vi inte skola samla oss skatter här på jorden, där tjuvar bryta sig in och stjäla. Nu vilja vi samla oss en skatt i himlen."

När Gud får sin vilja fram, då blir nöden förvandlad till nåd!

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer 1940 i sin 45:e årgång.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för Missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Källspång i ödemarken. — Hemförlovade missionsvänner. — J. Th. Sandberg 70 år. — Kinaföreningen i Eksjö 50 år. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1940. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.